

Arrest

nr. 270 932 van 5 april 2022
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. VAN DE VELDE
Wijngaardlaan 39
2900 SCHOTEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 17 december 2021 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 16 november 2021 tot beëindiging van het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten en inreisverbod.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 10 januari 2022 met referentnummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 februari 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 maart 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat G. VAN DE VELDE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. VAN ROMPAEY, die loco advocaten D. MATRAY en A. DE WILDE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 16 november 2021 wordt beslist tot beëindiging van het verblijf van verzoekende partij met bevel om het grondgebied te verlaten en inreisverbod. Dit is de bestreden beslissing, bestaande uit drie onderdelen, die luidt als volgt:

"[...]"

Mijnheer

naam : D. (..)

voornaam : I. (..)

geboortedatum : (..)1994

geboorteplaats: Shkodër

nationaliteit : Albanië

ALIAS : K. I. (..) geboren op 20.02.1994 nationaliteit Joegoslavië/Servië en Montenegro.

Krachtens artikel 22§1 3°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gemaakt aan uw verblijf en krachtens artikel 7, eerste lid, 3° en 13° wordt u bevolen het grondgebied van België te verlaten, alsook het grondgebied van de Staten die het Schengenacquis volledig toepassen(3), tenzij u beschikt over de documenten die zijn vereist om die Staten binnen te komen(1), van zodra u aan de gerechtelijke diensten voldaan heeft, krachtens artikel 74/14 §3, eerste lid, 3° wordt u geen termijn voor vrijwillig vertrek toegestaan, om de volgende redenen:

Uw moeder vroeg op 09.08.1999 asiel aan onder de naam K. F. (..) (geboren op 04.05.1970 te Gjakovë, Joegoslavische nationaliteit). Ze verklaarde op 08.08.1999 in België aangekomen te zijn in het gezelschap van haar 2 kinderen, zijnde uzelf en uw zus. Uw moeder verklaarde dat haar zoon K. I. (..) (geboren op 20.02.1994 te Gjakovë, Joegoslavische nationaliteit) heette en haar dochter K. M. (..) (geboren op 23.11.1991 te Gjakovë, Joegoslavische nationaliteit). Aangezien u en uw zus op dat moment minderjarig waren, volgden jullie de asielprocedure van jullie moeder. U werd diezelfde dag ingeschreven in het wachtregister onder de aliasnaam K. I. (..). De asielaanvraag werd negatief afgesloten op 16.11.2000.

Hoewel uw moeder verklaarde dat haar echtgenoot (uw vader) verdwenen was, diende uw vader dezelfde dag als uw moeder een asielaanvraag in, dit onder de naam A. A. (..) (geboren op 06.04.1966 te Gjakove, Joegoslavische nationaliteit). De asielaanvraag van uw vader werd negatief afgesloten op 30.11.1999.

Bij vonnis van 27.03.2008 werd u door de Jeugdrechtbank van Antwerpen onder toezicht geplaatst daar u zich plichtig had gemaakt aan als misdrijf omschreven feiten, namelijk diefstal met geweld of bedreiging, door twee of meer personen, met wapens of erop gelijkende voorwerpen, de schuldige hebbende doen geloven dat hij gewapend was en diefstal door middel van braak, inklimming of valse sleutels.

Uw ouders dienden, nadat hun respectievelijke asielaanvragen geweigerd werden, zowel afzonderlijk als samen, meerdere aanvragen in om verblijfsrecht te verkrijgen. Uiteindelijk werd het hele gezin op 13.07.2010 gemachtigd tot een verblijf van onbeperkte duur ten gevolge van de regularisatieaanvraag ingediend op 25.11.2009 op basis van artikel 9bis en 13 van de Vreemdelingenwet. Uw ouders hadden bij deze aanvraag Albanese paspoorten voorgelegd waaruit volgende identiteiten bleken: D. I. (..) (geboren op 06.04.1967 te Shkodër, Albanese nationaliteit), D. E. (..) (geboren op 10.02.1970 te Shkodër, Albanese nationaliteit), D. X. (..) (geboren op 23.06.1991 te Shkodër, Albanese nationaliteit) en D. I. (..) (geboren op 22.03.1994 te Shkodër, Albanese nationaliteit).

Op 13.07.2010 werd u ingeschreven in het vreemdelingenregister.

Op 25.08.2010 werd u in het bezit gesteld van een B-kaart die later nog verlengd werd.

Op 17.03.2011 werd u voorlopig geplaatst in het gesloten centrum van Everberg, maatregel die verlengd werd op 22.03.2011 en op 22.04.2011.

Op 20.05.2011 werd u geplaatst in een inrichting betreffende de jeugdbescherming (Campus De Markt in Mol).

Bij arrest van 11.10.2012 werd u door de Jeugdkamer van het Hof van Beroep van Antwerpen onder toezicht gesteld, ook werd u een prestatie van opvoedkundige of filantropische aard opgelegd daar u zich plichtig had gemaakt aan als misdrijf omschreven feiten, namelijk diefstal met geweld of bedreiging, door twee of meer personen; diefstal met geweld of bedreiging, door middel van braak, inklimming of valse sleutels; afpersing (meermaals); diefstal; poging tot diefstal; vernieling of beschadiging van graven, monumenten, kunstvoorwerpen en opzettelijke slagen en verwondingen.

De Politierechtbank van Mechelen veroordeelde u op 08.11.2012 tot een geldboete 200,00 euro (x5,5=1.000,00 euro) (vervangend rijverbod: 30 dagen) met uitstel van 3 jaren voor 100,00 euro (x5,5=550,00 euro) (vervangend rijverbod: 15 dagen) voor het besturen van een motorvoertuig, zonder houder te zijn van een rijbewijs/voorlopig rijbewijs/scholingsbewijs en tot een geldboete van 30,00 euro (x5,5=165 euro) (vervangend rijverbod: 8 dagen) voor verkeer.

De Politierechtbank van Mechelen veroordeelde u op 28.01.2013 tot een geldboete van 200,00 euro (x5,5=1100,00 euro) (vervangend rijverbod: 30 dagen) met uitstel van 3 jaren voor 190,00 euro (x5,5=1.045,eur) (vervangend rijverbod: 22 dagen) voor het besturen van een motorvoertuig, zonder houder te zijn van een rijbewijs/voorlopig rijbewijs/scholingsbewijs.

Op 26.09.2013 werd u aangehouden en op 27.09.2013 werd u onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Antwerpen uit hoofde van diefstal met geweld of bedreiging; door twee of meer personen; als mededader; met gebruik of vertoon van wapens.

Op 01.10.2013 werd het aanhoudingsmandaat opgeheven en kwam u vrij onder voorwaarden.

Op 07.12.2014 werd u aangehouden en op 08.12.2014 werd u onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Leuven Hulp uit hoofde van doodslag; poging tot misdaad; als dader of mededader.

De Correctionele Rechtbank van Antwerpen veroordeelde u op 16.12.2014, op verzet, tot een definitieve gevangenisstraf van 15 maanden met uitstel voor een termijn van 5 jaar uitgezonderd een effectieve gevangenisstraf van 9 maanden daar u zich schuldig maakte aan diefstal door middel van geweld of bedreiging, de diefstal gepleegd zijnde bij nacht, door twee of meer personen (3 slachtoffers). Deze feiten pleegde u in de nacht van 19.09.2013 op 20.09.2013.

Op 26.12.2014 werd het bevel tot aanhouding d.d. 08.12.2014 opgeheven en kwam u vrij. Bij vonnis van de Correctionele Rechtbank van Mechelen op 17.02.2016 werd u voor deze feiten vrijgesproken.

Op 22.01.2015 werd u onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Mechelen uit hoofde van verkrachting op een meerderjarige als dader of mededader.

Op 10.02.2015 werd uw straf d.d. 16.12.2014 in uitvoer gebracht.

De Correctionele Rechtbank van Mechelen veroordeelde u op 08.07.2015 tot een definitieve gevangenisstraf van 2 jaar met uitstel gedurende 5 jaar uitgezonderd de voorlopige hechtenis mits naleving van voorwaarden, en ontzette u gedurende een termijn van 5 jaar uit de rechten voorzien door artikel 31, eerste lid van het Strafwetboek daar u zich schuldig maakte aan de misdaad van verkrachting te hebben gepleegd, zijnde elke daad van seksuele penetratie van welke aard en met welk middel ook, gepleegd op een persoon die daar niet in toestemt, wanneer met name de daad is opgedrongen door middel van geweld, dwang of list of mogelijk is gemaakt door een onvolwaardigheid of een lichamelijk of een geestelijk gebrek van het slachtoffer en aan aanranding van de eerbaarheid met geweld of bedreiging. Feiten die u pleegde in de nacht van 24.10.2014 op 25.10.2014.

Op 08.07.2015 kwam u vrij in toepassing van artikel 33 van de wet op de voorlopige hechtenis.

De Politierechtbank van Mechelen veroordeelde u op 08.11.2016 tot een geldboete 200,00 euro (x6= 1200 euro) (vervangend rijverbod: 60 dagen), verlies van recht tot sturen gedurende 3 maanden van alle categorieën met examens: theoretisch, praktijk, medisch en psychologisch omdat u reed onder invloed van stoffen die de rijvaardigheid beïnvloedden.

Het Hof van Beroep van Antwerpen veroordeelde u op 12.09.2018 bij toepassing van artikel 65 lid 2 van de Strafwet tot een definitief geworden bijkomende gevangenisstraf van negen maanden (bijkomende straf bij het vonnis uitgesproken door de Correctionele Rechtbank te Antwerpen op 16.12.2014) daar u zich schuldig maakte aan diefstal door middel van geweld of bedreiging, namelijk een autosleutel, met de omstandigheid dat het misdrijf gepleegd werd bij nacht en dat het misdrijf gepleegd werd door twee of meer personen en aan opzettelijke verwondingen of slagen te hebben toegebracht aan 3 slachtoffers. Feiten die u pleegde op 28.04.2013.

Naar aanleiding van uw veroordeling door het Hof van Beroep van Antwerpen d.d. 12.09.2018, meldde u zich op 29.10.2018 aan bij de gevangenis van Dendermonde.

U werd diezelfde dag in strafonderbreking geplaatst met het oog op elektronisch toezicht (hierna: E.T.).

De Politierechtbank van Antwerpen veroordeelde u op 20.09.2018 tot een geldboete 400,00 euro (x8 = 3200 euro) (vervangend rijverbod: 120 dagen) en verlies van recht tot sturen gedurende 3 maanden van alle categorieën met examen(s): theoretisch, praktijk, medisch en psychologisch omdat u reed onder invloed van stoffen die de rijvaardigheid beïnvloedden (herhaling).

Op 10.04.2019 werd uw enkelband geplaatst en zat u uw straf uit in thuisdetentie.

Op 20.05.2019 werd u onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Hasselt uit hoofde van inbreuken op de drugswetgeving.

Op 24.09.2019 werd u een voorlopige invrijheidstelling toegekend en werd het aanhoudingsmandaat d.d. 20.05.2019 onder voorwaarden opgeheven.

U werd op 18.02.2020 onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Mechelen uit hoofde van poging tot wanbedrijf, moord.

De Politierechtbank van Vilvoorde veroordeelde u op 13.11.2020 tot een geldboete van 500,00 euro (x8=4000 euro) (vervangende gevangenisstraf 150 dagen); verlies van recht tot sturen gedurende 4 maanden van alle categorieën met alle examens voor het besturen van een voertuig/een bestuurder met het oog op scholing begeleid spijs een vervallenverklaring van het recht tot sturen; tot een geldboete van 400,00 euro (x8=3200,00 euro) (vervangend rijverbod 120 dagen); verlies van recht tot sturen gedurende 4 maanden van alle categorieën met alle examens voor dronkenschap aan het stuur, intoxicatie aan het stuur, het besturen van een voertuig in een toestand soortgelijk aan deze van dronkenschap, ten gevolge van het gebruik van verdovende middelen, verkeer; tot een geldboete 200,00 euro (x8 = 1600 euro) (vervangend rijverbod: 60 dagen) voor valse verklaring om de afgifte van een rijbewijs of van een als zodanig geldend bewijs te bekomen; het niet respecteren van de gebruiksvoorwaarden van het voorlopig rijbewijs/scholingsbewijs; verlies van het recht tot sturen omwille van fysiek gebrek van alle categorieën.

Het Hof van Beroep van Antwerpen veroordeelde u op 13.01.2021 tot een definitieve gevangenisstraf van 9 jaar in staat van wettelijke herhaling daar u zich schuldig maakte aan poging tot het moord, zijnde opzettelijk doden met het oogmerk om te doden en met voorbedachten rade. Feiten die u pleegde op 14.02.2020.

De Correctionele Rechtbank van Leuven veroordeelde u op 17.05.2021 tot een definitieve gevangenisstraf van 18 maanden en een geldboete van 8.000,00 euro (vervangende gevangenisstraf drie maanden) daar u zich schuldig maakte aan cocaïne in bezit te hebben gehad en aan cocaïne te hebben verkocht, te koop aangeboden, afgeleverd of geleverd te hebben, namelijk mededaderschap door onder meer het doorverwijzen van een goede dealer, door het ter beschikking stellen van afnemers en door het managen van uw mededader K. bij de aflevering van cocaïne. Feiten die u pleegde in de periode van 01.02.2019 tot en met 19.05.2019.

Op 10.06.2021 werd het vonnis van 08.07.2015 in uitvoer gebracht.

Uw strafverleden spreekt geenszins in uw voordeel niettegenstaande uw jonge leeftijd. U werd meermaals veroordeeld voor zeer ernstige feiten. U bevindt zich in de strafcategorie 10-15 jaar en uw strafeinde is voorzien voor 20.07.2032.

U was amper 14 jaar oud toen u in aanraking kwam met de Jeugdrechtbank. De maatregelen opgelegd door de Jeugdrechtbank hadden tot doel om ervoor te zorgen dat u in de toekomst op het recht pad zou blijven en dat u tot het besef zou komen dat uw crimineel gedrag onaanvaardbaar was. De opgelegde maatregelen van de jeugdbescherming hebben echter niet het beoogde effect verwezenlijkt en ook nadat u meerderjarig werd, bleef u volharden in het plegen van misdrijven. De gedragingen die aan uw strafrechtelijke veroordelingen ten grondslag liggen, zijn van een zodanige aard dat hieruit alleen al reeds voortvloeit dat u een reële, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de maatschappij vormt.

Op 28.04.2013 zou W.N. na het uitgaan een aantal vrienden een lift naar huis geven. Toen W.N. zijn voertuig met de afstandsbediening opende, werd naar hem geroepen en kreeg hij bij het omkijken onmiddellijk een vuistslag in het gezicht. Hij liet de sleutel van zijn Mercedes CLK vallen waarbij deze onmiddellijk opgeraapt werd door de persoon die hem geslagen had en deze persoon trachtte vervolgens het bestuurdersportier te openen. W.N. liep hem achterna en probeerde dit te beletten waarna hij en zijn vrienden door een groep van 6 à 7 mannen aangevallen werd. U werd herkend als zijnde één van de mannen die klappen uitdeelde. Jullie handelden in groep en waren gesterkt door elkaars aanwezigheid. De rechter stelde dat de feiten zeer ernstig waren en getuigden van een gebrek aan normbesef en aan respect voor andermans eigendom en fysieke integriteit. U werd pas op 12.09.2018 veroordeeld voor deze feiten, bij toepassing van artikel 65 lid 2 van het Strafwetboek kreeg u een bijkomende gevangenisstraf van 9 maanden opgelegd. De rechter stelde dat -indien de redelijke termijn van de strafvordering niet overschreden zou geweest zijn- u een bijkomende straf van 15 maanden opgelegd zou zijn. In de nacht van 19.09.2013 op 20.09.2013 maakte u zich schuldig aan diefstal met geweld of bedreiging bij nacht. Uit het vonnis d.d. 16.12.2014 waarin deze feiten bestraft worden, blijkt: "De drie slachtoffers van de voormelde feiten werden op de Veemarkt te Antwerpen aangesproken door vier mannen. Zij dienden hun geld te laten zien maar werden al snel overvallen. De daders haalden de portefeuilles uit de broekzakken van twee van de slachtoffers en haalden het geld eruit. Toen een van de slachtoffers trachtte om zijn portefeuille in een vuilnisbak te gooien kreeg hij een vuistslag in het aangezicht van één van de daders. Het geld werd ook uit zijn portefeuille gehaald." U werd door de slachtoffers herkend als "de Oostblokker met de kap op zijn hoofd" en "de agressieve jongen". Nogmaals wees de rechter op de ernst van de feiten. Dergelijke feiten getuigen van een gebrek aan respect voor het eigendomsrecht en de fysieke en psychische integriteit van anderen en dragen bij tot het onveiligheidsgevoel in onze samenleving. Extra verontrustend is dat u een vriendin aanzette om u een vals alibi te verschaffen. Zij werd benaderd door uw schoonbroer en gevraagd om een document te ondertekenen met de melding dat het een 'formaliteit voor de advocaat' betrof. Naar aanleiding van een verhoor bij de politie stelde zij dat haar woorden in de mond waren gelegd. Het is algemeen bekend dat dergelijke overvallen een zeer hevige impact hebben op de slachtoffers. De slachtoffers ondervinden nog lange tijd de gevolgen van hetgeen hen door de dader(s) is aangedaan. U heeft enkel en alleen voor uw eigen financiële gewin de slachtoffers in een beangstigende situatie gebracht en een grove inbreuk op hun persoonlijke levenssfeer gemaakt. U stond helemaal niet stil bij de emotionele- en psychische gevolgen voor uw slachtoffers. U hield geen rekening met het veiligheidsgevoel dat door dergelijke feiten in het gedrang kwam, noch met het trauma waarmee u de slachtoffers opzadelde. De rechter meende dat er aanleiding bestond om aan te nemen dat u zich zou beteren en legde u een gevangenisstraf deels met uitstel op. Om de preventieve werking van het uitstel zo lang mogelijk te laten duren, werd het uitstel opgelegd voor een periode van 5 jaar.

In de nacht van 24.10.2014 op 25.10.2014 heeft u een jonge vrouw, die dermate onder invloed van alcohol was, samen met een mededader verkracht. Het slachtoffer kon zich van de feiten weinig herinneren en diende daarom zelf geen klacht in. De feiten werden ontdekt omdat de politie in het kader

van een ander dossier uw GSM liet uitlezen op 15.12.2014. Er werd een opname van geslachtsverkeer tussen één vrouw en twee mannen teruggevonden. De vrouw is volledig ontkleed, de mannen slechts gedeeltelijk. De vrouw wordt vaginaal gepenetreerd door de ene man terwijl dit gefilmd werd door de andere man. Nadien wordt de vrouw vaginaal gepenetreerd door de ene man terwijl de andere man zijn geslachtsdeel in de mond van de vrouw probeert te steken doch hierbij door de vrouw wordt weggeduwd. Op een bepaald moment valt de vrouw van het bed en wordt zij door de twee mannen terug op het bed op haar buik gelegd. Hierna benadert één van de mannen haar langs haar achterkant. De vrouw zegt gedurende de opname tweemaal "no". Uit het strafdossier blijkt dat u het slachtoffer in zeer beschonken toestand was tegengekomen en besloot haar samen met uw kompaan naar huis te brengen. De rechtbank was van oordeel dat uit de stukken bleek dat het slachtoffer dermate onder invloed van alcohol was dat zij niet meer geldig kon instemmen met seksuele handelingen en dat u (en uw kompaan) dat behoorden te beseffen. Haar geestestoestand op het ogenblik van de feiten (meer in het bijzonder haar gebrek aan realiteitsbesef) maakten de seksuele handelingen mogelijk. De feiten getuigen van een gebrek aan normbesef en van een volkomen gebrek aan respect voor de fysieke en seksuele integriteit van het slachtoffer. U heeft daarbij uw lustgevoelens laten primeren zonder oog te hebben voor de verregaande staat van dronkenschap van uw slachtoffer. De rechtbank legde u op 08.07.2015 een gevangenisstraf van 2 jaar met uitstel voor een termijn van 5 jaar mits naleving van voorwaarden op, in de hoop dat het volgen van een justitiële begeleiding u het ontoelaatbare van uw gedrag zou doen inzien en u zou helpen uw leven op het juiste spoor te brengen. U werd er op gewezen dat het verleende uitstel herroepen kon worden indien u veroordeeld zou worden voor nieuwe feiten tijdens uw proefperiode of bij het niet correct naleven van de opgelegde voorwaarden.

Tussen 01.02.2019 en 19.05.2019 maakte u zich schuldig aan het bezit en de verkoop van cocaïne. Extra bezwarend is dat u op 29.10.2018 in strafonderbreking ging met het oog op E.T. en dat u sinds 10.04.2019 een enkelband droeg. De feiten kwamen aan het licht naar aanleiding van de controle van een voertuig in de Parijsstraat in Leuven op 19.04.2019. Het voertuig werd bestuurd door uw mededader K.N.. Bij een eerste doorzoeking van het voertuig werd een grote som cash geld (540 euro + 15 euro) aangetroffen, alsook een zak met 51 XTC pillen. Tijdens een latere zoeking werden ook nog een zak met 96 XTC pillen en 33 paxons cocaïne aangetroffen. K.N. gaf toe dat hij drugs verkocht aan andere personen. Hij verklaarde samen te werken met u. U verkocht drugs in de regio Aalst maar had op dat ogenblik een enkelband. K.N. zou uw klanten tijdelijk bevoorraden en de winst zou onder jullie beiden verdeeld worden. Bij een huiszoeking in uw woning werden cocaïne en enkele drugsattributen (lepel, precisieweegschaal, grinder) aangetroffen in de zitting van een stoel. Alsook enkele notities met daarop een groot aantal alfabetisch gerangschikte (bij)namen van personen en de bijhorende oproepnummers. U had een sturende rol bij het plegen van de feiten. Uit het vonnis d.d. 17.05.2021 blijkt: "De feiten onder de bewezen tenlastelegging zijn ernstig en geven blijk van een bedenkelijke ingesteldheid in hoofde van beklaagden {waaronder u}. Het lijdt geen twijfel dat drugs een ernstige bedreiging vormen voor de volksgezondheid en de veiligheid binnen de samenleving. De handel in drugs en het daarmee samenhangende gebruik van verdovende middelen brengen de gezondheid en de levenskwaliteit van de gebruikers ervan ernstig in gevaar. Bovendien doen drugs afbreuk aan de openbare rust en veiligheid in de samenleving doordat een deel van de druggebruiker misdrijven pleegt om het eigen gebruik te financieren of onder invloed van drugs strafbare feiten pleegt". Gezien uw sturende rol bij de feiten en uw ongunstig strafverleden werd een volledig effectieve gevangenisstraf uitgesproken.

De maatschappelijke impact van druggerelateerde feiten werd reeds herhaaldelijk benadrukt door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM). Het EHRM heeft gesteld dat Staten, gelet op de vernietigende effecten van drugs op mensenlevens, in beginsel gerechtigd zijn doortastend op te treden tegen personen die actief betrokken zijn bij de verspreiding ervan. Het EHRM beschouwt het dealen van drugs als een ernstige verstoring van de openbare orde en een ondermijning van de gezondheid van anderen (EHRM 19 februari 1998, Dalia t. Frankrijk, EHRM 30 november 1999, Baghli t. Frankrijk; EHRM 11 juli 2002, Amrollahi t. Denemarken; EHRM 10 juli 2003, Benhebba t. Frankrijk).

Op 18.02.2020, de procedure voor de strafrechtelijke bestraffing van de inbreuken die u pleegde tegen de drugswet was nog niet afgerond, werd u alweer onder aanhoudingsmandaat geplaatst, ditmaal uit hoofde van poging tot moord. De lokale politie van de politiezone Mechelen ontving op 15.02.2020 een aangifte van de moeder van de heer M.H. dat u haar zoon tot tweemaal toe zou hebben omvergereden met de wagen. U zou eerder, namelijk op 11.02.2020, via Facebook bedreigingen hebben geuit en dit zou ook telefonisch gebeurd zijn. Uit het arrest van het Hof van Beroep van Antwerpen d.d. 13.01.2021 blijkt: "De beklaagde {u} reed op 14 februari 2020 omstreeks 16.10 uur met zijn voertuig Volkswagen Golf stapvoets over de Maurits Sabbestraat te Mechelen en achtervolgde de burgerlijke partij, die over het voetpad langs deze straat wandelde. Uit analyse van camerabeelden blijkt dat deze trage achtervolging minstens een tweetal minuten heeft geduurd (stuk 9 strafdossier). Ter hoogte van het kruispunt met de Generaal De Ceuninckstraat versnelde de beklaagde plots en stuurde zijn voertuig het

voetpad op om er burgerlijke partij M.H onverhoeds langs achter aan te rijden." Na de eerste aanrijding reed u, nadat het slachtoffer weer opgestaan was en in zeer geagiteerde toestand al roepend op uw voertuig afliep, opnieuw in op uw slachtoffer, waardoor het slachtoffer over de motorkap vloog en op de grond bleef liggen. Vervolgens reed u weg. Uit de feitelijke omstandigheden bleek dat u met voorbedachten rade handelde: "Hij {u} achtervolgde het slachtoffer stapvoets en op voldoende afstand om niet opgemerkt te worden, en liet zich door meerdere andere weggebruikers inhalen om zijn positie ten opzichte van de burgerlijke partij te kunnen handhaven. Het is duidelijk dat de beklaagde {u} een geschikt moment afwachtte om de burgerlijke partij opzettelijk aan te rijden. Deze mogelijkheid deed zich pas voor ter hoogte van het kruispunt van de Maurits Sabbestraat met de Generaal De Ceuninckstraat, waar geen voertuigen geparkeerd stonden tussen de rijbaan en het voetpad. Het staat derhalve vast dat de beklaagde {u} op een voorafgaandelijk overwogen en geplande wijze tot het besluit is gekomen om het misdrijf te plegen." Het Hof achtte bewezen dat u handelde met het oogmerk het slachtoffer te doden. U reed het slachtoffer immers tot tweemaal toe aan met hoge snelheid, hetgeen zonder twijfel fataal had kunnen aflopen. De vaststelling dat het slachtoffer uiteindelijk niet ernstig gekwetst werd, deed hieraan geen afbreuk. Het is een geluk dat het slachtoffer niet ernstig gekwetst was en enkel sprak over pijn aan zijn rug en aan zijn knieën. De feiten hadden wel een zware morele impact op M.H. Het feit dat het slachtoffer u eerder uitgelokt zou hebben en u mogelijks aangevallen had met een stekend voorwerp, doet geen afbreuk aan de absoluut buitensporige en onevenredige reactie van u.

Een mensenleven heeft voor u blijkbaar slechts een geringe waarde. Uw handelingen kunnen op geen enkele wijze getolereerd worden. Gedrag zoals u heeft laten zien, brengt gevoelens van onrust en onveiligheid teweeg. Niet alleen bij het slachtoffer maar ook bij de getuigen en in de samenleving in het algemeen. Het is buitengewoon zorgwekkend dat u denkt conflicten op zo'n manier te kunnen oplossen. U gaf door uw handelen blijk van elk normbesef te zijn ontbloeit, eveneens getuigt uw handelen van een grote gewetenloosheid. De omstandigheden, de aard en de bijzondere ernst van de feiten getuigen van een zeer agressieve houding en een totaal gebrek aan respect voor het leven en fysieke integriteit van het slachtoffer.

Uit het verslag van psychiater Steemans en psycholoog Nijs blijkt dat u zwakbegaafd bent (geschat globaal IQ van 79). De beschikbare en verzamelde info wijst vooral op antisociale trekken in uw functioneren. U bent matig afgestemd op uw sociale omgeving en eerder ik-gericht, hedonistisch en opportunistisch. Er zijn klinisch mogelijk aanwijzingen voor een persoonlijkheidsproblematiek met voornamelijk antisociale trekken. Een gevarieerd hardnekkig/nauwelijks te beïnvloeden antisociaal gedragspatroon (met overwegend persoonsgericht delict gedrag) is inmiddels ruim een decennium aanwezig. Reeds op erg jeugdige leeftijd ging u over tot gewelddadig delict gedrag. U kan gerekend worden tot de plegers met een zeer hoog hervalrisico, waarbij alle statistische risicofactoren maximaal aanwezig zijn (aantal en eerdere veroordelingen, regel overtredend gedrag in het verleden, instabiliteit opleiding/werk in het verleden, leeftijd eerste politiecontact, problematisch middelengebruik in het verleden en diversiteit van het delict gedrag). Het basisrisicoprofiel op toekomstig delict gedrag is zeer hoog.

U lijkt niet vatbaar voor tussenkomsten van justitie. U bent niet geneigd zich te conformeren aan de maatschappelijke norm dat u zich aan de wet moet houden en u hebt een onbetrouwbaar karakter.

Uw gebrek aan respect voor de wet wordt verder onderstreept door het feit dat u reeds 5 veroordelingen door de politierechtbank in verkeerszaken opgelopen hebt (op 08.11.2012, 28.01.2013, 08.11.2016, 20.09.2018, 13.11.2020). U werd veroordeeld tot het betalen van boetes, rijverboden, verlies van het recht op sturen en het afleggen van alle categorieën van examens. U stuurde meermaals zonder houder te zijn van een rijbewijs en u reed meermaals onder invloed van andere stoffen die de rijvaardigheid beïnvloeden. U staat duidelijk niet stil bij het risico waaraan u andere weggebruikers blootstelt door uw roekeloos gedrag. U gaat volledig voorbij aan de mogelijke gevolgen van uw handelen. U lijkt een leven te leiden waarbij u op geen enkele wijze rekening houdt met derden. U beseft bovendien niet dat het deelnemen aan het verkeer slechts kan gebeuren mits naleving van de vigerende wetten en besluiten. Deze feiten zijn ernstig omdat ze getuigen van een totaal gebrek aan verantwoordelijkheidszin in het verkeer en verder aantonen dat u zich boven de wet verheven voelt.

U stelt dat u zich wilt herpakken in de gevangenis en dat u hoopt nog een kans te krijgen. Justitie heeft u reeds tal van kansen gegeven en steeds opnieuw verviel u in het plegen van strafbare feiten. Niets garandeert dat u deze keer wel daadwerkelijk tot inzicht bent gekomen. Er ligt geen enkel stuk voor waaruit blijkt dat u niet langer een gevaar vormt voor de maatschappij. Dat u in de gevangenis boekhoudlessen volgt, wijst er nog niet noodzakelijk op dat u tot inkeer gekomen bent of dat er duidelijk sprake is van een gedragswijziging die afbreuk vermag te doen aan het ernstig, reëel en actueel gevaar dat u vormt voor de openbare orde. Ook in de gevangenis gedraagt u zich trouwens niet onberispelijk en werden u meermaals tuchtmaatregelen opgelegd.

U ontspoorde al op zeer jonge leeftijd en kreeg diverse kansen maar wist die niet blijvend te benutten en herviel telkens in nieuwe ernstige strafbare feiten. Er is sprake van een lange reeks van delicten, oplopend in ernst. De gedragingen die u reeds vele jaren stelt, getuigen van een verontrustend gebrek aan normbesef, een immorele, oneerlijke ingesteldheid en een manifeste afwezigheid van eerbied voor sociale, morele en economische waarden, andermans eigendom en de fysieke en psychische integriteit van derden in het bijzonder. U handelde vaak in functie van het pure geldgewin en de snelle persoonlijke verrijking, wat uw opportunistische en egoïstische ingesteldheid aantoont. U schuwt daarenboven het gebruik van geweld niet. Doordat u de vele kansen die Justitie u aanbood om u te herpakken onbenut liet, blijft er een risico dat u opnieuw strafbare feiten pleegt. U lijkt de ernst van uw daden niet in te zien, noch schijnt u te begrijpen dat uw gedrag maatschappelijk onaanvaardbaar is. Uit uw persoonlijk handelen komt een voor de maatschappij gevaarlijke criminele ingesteldheid naar voren waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst zal herhalen.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u een ernstig, reëel en actueel gevaar vormt voor de samenleving en dat er ernstige redenen van openbare orde zijn die een beëindiging van uw verblijf in België rechtvaardigen en zelfs vereisen.

Overeenkomstig artikel 62§1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, heeft eenieder het recht om gehoord te worden vooraleer jegens hem of haar een nadelige individuele maatregel wordt genomen. Op 27.07.2021 werd u tijdens een gesprek met de terugkeerbegeleider op de hoogte gesteld van het feit dat overwogen werd om uw recht op verblijf te beëindigen en dat u mogelijks de toegang tot het Belgisch grondgebied en de Schengenruimte voor een bepaalde periode ontzegd zou worden. Er werd u de mogelijkheid geboden om binnen een termijn van 15 dagen relevante elementen die het nemen van een beslissing zouden kunnen verhinderen of beïnvloeden, aan te voeren. U wenste de vragenlijst niet te tekenen op aangeven van uw advocaat maar verklaarde de nodige bewijzen te zullen verzamelen en het Hoorrecht in te vullen.

Op 27.07.2021 werd de vragenlijst Hoorrecht ingevuld. U verklaarde dat u Nederlands kan lezen en schrijven; dat u een verblijfsvergunning kaart B had, maar dat deze vervallen is terwijl u in de gevangenis zat; dat u voor de rest niks meer heeft, dat uw kaart B bij de politie ligt; dat u voor u in de gevangenis belandde in de (..)straat (..) Nieuwerkerken woonde; dat u een vriendin heeft in België, haar naam is S. I. (..) en ze woont op de (..)steenweg (..) Deurne (GSM: xxxxxxxxxx); dat u familie heeft in België: dat uw zus woonachtig is te (..)straat (..) Aalst; dat zij ook 2 kinderen en een man heeft; dat uw ouders wonen op het adres (..)straat (..) Nieuwerkerken; dat uw zus momenteel op vakantie is waardoor zij de gezinssamenstelling niet op tijd kan leveren (GSM: xxxxxxxxxx); dat uw schoonbroer op hetzelfde adres woont als uw zus (GSM: xxxxxxxxxx); dat uw nichtje en neefje M. (..) en M. S. (..) heten; dat uw schoonbroer B. S. (..) heet; dat u geen minderjarige kinderen heeft; dat u niet getrouwd bent en geen duurzame relatie heeft in uw land van herkomst of in een ander land dan België; dat u geen familie heeft in uw land van herkomst of in een ander land dan België; dat u in België naar school bent gegaan vanaf de 3de kleuterklas tot en met het 5de leerjaar; dat u voor u in de gevangenis belandde een opleiding residentieel elektriciteit volgde; dat u ook lessen volgt in de gevangenis voor boekhouding; dat u in België gewerkt heeft via de VDAB en interim; dat u niet gewerkt heeft in uw land van herkomst of in een ander land dan België; dat u niet veroordeeld bent in een ander land dan België; dat u als kind van 4,5 met uw ouders naar België bent gekomen; dat u altijd in België bent geweest; dat u naar hier gevlucht bent omdat u problemen had door een overvaller, die een overval op uw vader zijn winkel had gedaan; dat u slechts 2 keer in Albanië bent geweest; dat u schrik had om naar Albanië te gaan, maar dat u documenten nodig had voor een Belgische pas; dat het document helaas vervallen was, waardoor u uw aanvraag niet heeft kunnen doen; dat de rest van uw familie waarmee u naar België bent gekomen de Belgische nationaliteit heeft; dat u verder niemand in Albanië heeft en dat u de taal niet kent; dat u sinds u klein bent altijd Nederlands gesproken heeft, ook tegen uw ouders; dat heel uw leven in België is; dat u zich niet herinnert dat u tot uw 4,5 jaar in Albanië hebt gewoond; dat uw ouders u naar België brachten, toen u klein was; dat u hier heel graag wilt blijven zodat u in de gevangenis uw leven kan herpakken in plaats van ergens op straat te belanden in een land waar u nooit bent geweest; dat u enkel in theorie Albanees bent en dat u zich 100 procent Belg voelt; dat u hoopt dat u nog een kans krijgt om u te bewijzen.

U voegde volgende documenten toe: attest van hoofdverblijfplaats met volledige historiek d.d. 28.07.2021 van uzelf, attest van hoofdverblijfplaats met historiek van uw moeder d.d. 27.07.2021, attest van hoofdverblijfplaats van uw vader d.d. 28.07.2021, identiteitskaart van uw ouders; attest van gezinssamenstelling d.d. 28.07.2021, attest van gezinssamenstelling van uw zus, schoonbroer en hun kinderen d.d. 27.07.2021 en hun identiteitskaart, beslissing van uw regularisatieaanvraag van 24.11.2009 (d.d. 13.07.2010), oproepingsbrief gemeente Aalst., rapport lagere school Sint-Rombouts college 2001-2002, 2002-2003, voorblad rapport 3de, 4de, 5de leerjaar, voorblad rapport technisch scholen Mechelen 2007-2008, Gemeentelijk Technisch instituut Rooienberg 20, 2570 Duffel, 2008-2009,

derde trimester, eindbeslissing A attest, voorblad rapport Provinciale Scholen voor Tuinbouw en Techniek Campus Boom 2011-2012, documenten activiteiten, grabbel pas, Basic Fit, ticket Technopolis, blad KSJ, postkaart naar ouders, foto, werkbewijzen, boek zelfstudie boekhouding in de gevangenis, opleidingsbewijzen, opleiding heftruckchauffeur basisoniveau – geldig tot 06.12.2018, volwassenonderwijs, getuigschrift van basiskennis van het bedrijfsbeheer d.d. 21.06.2018, module bedrijfsbeheer, deelcertificaat ondernemingsplan d.d.21.06.2018, module bedrijfsbeheer, deelcertificaat zelfstandig ondernemen d.d.21.06.2018, VDAB overeenkomst voor opleiding residentieel elektrotechnisch installateur d.d.25.03.2019, taak bedrijfsbeheer opleiding, fitnessbewijzen Basic Fit van 19.01.2018-01.03.2018, fitness De parel van 26.07.2018 tot 13.09.2018, van 04.10.2018 tot 31.01.2019 van 02.05.2019 tot 15.06.2019. Op 13.08.2021 stuurde uw zus een persoonlijke brief.

In het kader van een beslissing tot beëindiging van het verblijf genomen in toepassing van artikel 22 § 1, 3° van de wet van 15 december 1980, betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, moet er rekening gehouden worden met de ernst of de aard van de inbreuk op de openbare orde of de nationale veiligheid die u heeft begaan, of met het gevaar dat van u uitgaat, met de duur van uw verblijf in het Rijk, met het bestaan van banden met uw land van verblijf of met het ontbreken van banden met uw land van oorsprong, met uw leeftijd en met de gevolgen voor u en uw familieleden.

Voor uw detentie woonde u officieel op hetzelfde adres als uw moeder (D. E. (..)) geboren op 10.02.1970, te Shkodër Albanië, Belgische nationaliteit sinds 29.03.2016) en uw vader (D. i. (..)), geboren op 06.04.1967 te Shkodër, Albanië, Belgische nationaliteit sinds 01.02.2017). Uw zus (D. X. (..)) geboren op 23.06.1991, Shkodër, Albanië, Belgische nationaliteit sinds 24.12.2015) woont wettelijk samen met haar partner (S. B. (..)) en hun twee kinderen (M. en M. S. (..)). Allen bezoeken zij u in de gevangenis.

De relatie tussen ouders en meerderjarige kinderen en tussen broers en zussen valt enkel onder de bescherming van artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: EVRM) indien het bestaan van bijkomende elementen van afhankelijkheid, andere dan gewoonlijke affectieve en emotionele banden, wordt aangetoond (EHRM 15 juli 2003, Mokrani/Frankrijk, §33; eveneens: EHRM 2 juni 2015, K.M./Zwitserland, § 59). Uit uw administratief dossier blijkt niet dat er sprake zou zijn van bijkomende elementen van afhankelijkheid, noch van een relatie die dusdanig hecht is dat deze valt onder de door artikel 8 van het EVRM geboden bescherming tussen u en uw ouders of tussen u en uw zus. Het feit dat u over een vaste verblijfplaats beschikt bij uw ouders volstaat niet om een bijzondere afhankelijkheidsband van uw familie aan te tonen die verder reikt dan de gewone affectieve banden. Het gegeven dat uw familieleden u komen bezoeken in de gevangenis wijst op zich ook nog niet op een bijzondere afhankelijkheidsband die verder reikt dan de normale affectieve banden. Een louter financiële afhankelijkheid en/of het inwonen, volstaan niet om een bijzondere afhankelijkheid van uw familie aan te tonen. Financiële ondersteuning kan door de familie gegeven worden, ook als u in het buitenland verblijft (bijvoorbeeld door middel van stortingen). Er is niet gebleken dat u niet zelfstandig zou kunnen functioneren. Uw leeftijd, met name 27 jaar oud, laat immers in beginsel toe te veronderstellen dat u in staat moet worden geacht om op zelfstandige basis een leven te leiden en in uw levensonderhoud te voorzien. U toont niet aan dat u met de door u reeds doorlopen opleidingen niet werkzaam zou kunnen zijn in uw herkomstland. Uw ouders, en zus hebben allen de Belgische nationaliteit en kunnen België dus vrijelijk in- en uitreizen en kunnen dan ook contact met u onderhouden middels (korte) bezoeken aan u in Albanië dan wel een ander land alsook middels de moderne communicatiemiddelen.

U krijgt in de gevangenis ook bezoek van andere familieleden o.a. uw schoonbroer, nicht en neven. Overeenkomstig de rechtspraak van het EHRM (EHRM 9 oktober 2003, Slivenko/Litouwen; EHRM 17 februari 2009, Onur/Groot-Brittannië; Mole N., Asylum and the European Convention on Human Rights, Straatsburg, Council of Europe Publishing, 2007, 97) kan slechts van een door artikel 8 van het EVRM beschermd familie- en gezinsleven tussen verwanten worden gesproken indien, naast de afstammingsband, een bijzondere vorm van afhankelijkheid blijkt. Een bijzondere afhankelijkheidsband met uw schoonbroer, neven of nichtje is niet aangetoond. Dat sommigen van hen u soms bezoeken in de gevangenis en dat u volgens een persoonlijke brief van uw zus een goed contact heeft met uw neefje en nichtje, wijst op zich ook nog niet op een bijzondere afhankelijkheidsband die verder reikt dan de normale affectieve banden. Uw familieleden kunnen contact met u blijven onderhouden middels (korte) bezoeken en middels moderne communicatiemiddelen. Bovendien kunnen zij u blijven steunen vanuit België, bijvoorbeeld financiële steun bieden bij uw herintegratie in het land waar u zich zal vestigen.

De aanwezigheid van uw familie heeft u er trouwens niet van kunnen weerhouden u steeds opnieuw te misdragen. De ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit uw gedrag voortvloeit is zodanig dat uw familiale belangen geen voorrang hebben op het vrijwaren van de openbare orde. Dat uw contact met hen moeilijker zal verlopen, is enkel en alleen het gevolg van uw eigen misdadig gedrag. De

maatschappij heeft het recht zich te beschermen tegen mensen die door hun persoonlijk gedrag een gevaar betekenen voor anderen.

In de vragenlijst hoorrecht die u invulde op 07.07.2021 verklaarde u een duurzame relatie te hebben met S. I. (...). U legt geen documenten voor om de duurzaamheid van deze relatie aan te tonen en vermeldt enkel haar naam, adres en telefoonnummer. Uit de bezoekerslijst van de gevangenis blijkt dat zij u reeds enkele malen bezocht in de gevangenis (zie bezoekerslijst tot 18.10.2021). Het is de Administratie onbekend sinds wanneer jullie een relatie hebben. Haar eerste bezoek aan u in de gevangenis dateert van 01.04.2021 terwijl uw laatste opsluiting reeds een aanvang kende op 18.02.2020. Ze bezoekt u slechts uiterst sporadisch, u heeft nog geen uitgaansvergunningen genoten sinds 18.02.2020 en er ligt geen enkel stuk voor hoe jullie -buiten die zeer zeldzame bezoeken- contact onderhouden. Het voldoende hecht en duurzaam karakter van de relatie, vereist opdat deze onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM kan vallen, is niet aangetoond. U blijft in gebreke om met voldoende concrete elementen aannemelijk te maken dat deze relatie als gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM te beschouwen is.

Het wordt niet betwist dat het beëindigen van uw verblijf een inmenging vormt in uw privéleven gezien de duur van uw verblijf in België. Het door artikel 8 van het EVRM gewaarborgde recht op respect voor het privéleven is niet absoluut. Binnen de grenzen gesteld door het voormelde lid, is de inmenging van het openbaar gezag toegestaan voor zover die bij wet is voorzien, ze geïnspireerd is door een of meerdere van de in het tweede lid van artikel 8 van het EVRM vermelde legitieme doelen en voor zover ze noodzakelijk is in een democratische samenleving om ze te bereiken. De inmenging wordt als noodzakelijk beschouwd voor de bescherming van de orde en ter voorkoming van strafbare feiten.

U bent in Albanië geboren en u kwam volgens de verklaringen die uw moeder voor de asielinstanties aflegde aan in België op 08.08.1999. U was toen 5,5 jaar oud, inmiddels bent u 27 jaar. Het is inherent aan een langdurig verblijf dat u bijvoorbeeld een schoolopleiding heeft genoten, dat u hobby's heeft gehad via de Grabbelpas, KSJ, fitness, et cetera en dat er, behalve familiebanden ook sociale en culturele banden zijn. Het is begrijpelijk dat u tijdens uw verblijf in België vriendschappen hebt opgebouwd en dat uw sociaal leven zich hier afspeelt. Dit belet echter niet dat, nadat uw recht op verblijf beëindigd is, u terugkeert naar uw land van herkomst of een ander land. De contacten met uw vrienden in België kunnen ook op andere manieren worden onderhouden, bijvoorbeeld door middel van korte bezoeken of door moderne communicatiemiddelen.

U stelt dat u zich wil herpakken in de gevangenis, dat u in theorie Albanees bent maar dat u zich 100 procent Belg voelt. U bent reeds op jonge leeftijd in aanraking gekomen met de Jeugdrechtbank en als volwassene bent u meermaals veroordeeld voor zeer ernstige feiten. Uw gedrag is een ernstige verstoring van de openbare orde en geeft blijk van een gebrek aan de wil om werkelijk te integreren in deze samenleving. Uw parcours in België wordt gekenmerkt door een aaneenschakeling van gewelddadige criminele feiten en veroordelingen. Integratie veronderstelt ook dat men de Belgische wetten respecteert en dus geen strafbare feiten pleegt.

U stelt dat u in uw herkomstland, geen familie of kennissen meer heeft doch u laat na om hiervan bewijzen voor te leggen of meer concrete inlichtingen te verstrekken. U stelt 2 keer naar Albanië te hebben gereisd. Er kan in alle redelijkheid verondersteld worden dat iemand van uw familie of vrienden in België nog kennissen of familie heeft in uw land van herkomst waarop een beroep zou kunnen gedaan worden om u op weg te helpen en eventueel tijdelijk op te vangen. Hoe dan ook wordt u op uw leeftijd verondersteld in staat te zijn om uw leven zelfstandig op te kunnen bouwen, al dan niet met de steun van uw familie hier in België. Een van hen kan u mogelijks tijdelijk vergezellen naar het herkomstland tot dat u uw leven weer op de rails heeft. Financiële ondersteuning kan door de familie gegeven worden ook als u in het buitenland verblijft, bijvoorbeeld door stortingen. Het is niet onredelijk aan te nemen dat u als volwassene in staat kan geacht worden om zelfs zonder familie opnieuw een kennissenkring en een sociaal netwerk uit te bouwen buiten België. Zelfs indien de integratie -door het verblijf in België- in Albanië wat moeizamer zou kunnen verlopen, maakt dit niet dat deze integratie onmogelijk is of dat er onoverkomelijke belemmeringen daartoe zouden zijn (cfr. EHRM, Veljkovic-Jucik v. Switzerland, 21 oktober 2020, §55).

U stelt enkel Nederlands te spreken. Uit het administratief dossier van uw ouders blijkt dat ze beiden Albanees spreken. Het is niet onredelijk aan te nemen dat u naast het Nederlands ook nog noties heeft van uw moedertaal. Indien dat niet het geval zou zijn, kan u uw tijd in de gevangenis aanwenden om de taal aan te leren. Verder dient opgemerkt te worden dat de mededaders bij uw veroordelingen vaak van Albanese of Servische/Joegoslavische afkomst zijn.

Het gegeven dat u als student gewerkt heeft, dat u via de VDAB heeft gewerkt en interim arbeid heeft verricht, doet niets af aan het gegeven dat u meermaals veroordeeld werd voor zeer ernstige feiten en dat er een groot risico op recidive bestaat.

U heeft school gelopen in België en u heeft de kans gekregen om opleidingen te volgen. Getuige hiervan zijn de voorgelegde schoolrapporten en attesten van verworven competenties waaronder basis-

niveau heftruckchauffeur (attest geldig tot 06.12.2018), module bedrijfsbeheer, VDAB overeenkomst voor opleiding residentieel elektrotechnisch installateur. De vaardigheden die u tijdens uw opleidingen en werk in België heeft opgepikt, zullen u wellicht ook elders van pas kunnen komen. Er liggen geen stukken voor waaruit blijkt dat u in Albanië, of daar waar u zich zal vestigen, geen werk zou kunnen vinden om in uw eigen levensonderhoud te voorzien.

Uit niks blijkt dat de banden die u met België opgebouwd hebt van een dergelijk uitzonderlijke aard zouden zijn dat deze vermogen op te wegen tegen het ernstig en actueel gevaar dat u door uw persoonlijk gedrag kan worden geacht te vormen voor de openbare orde. De bescherming van de openbare orde weegt zwaarder dan de privébelangen die u kan doen gelden.

U hebt geen elementen aangebracht met betrekking tot uw gezondheid of de gezondheidstoestand van familieleden die onderhavige beslissing zouden kunnen beïnvloeden.

Met inachtneming van alle door u aangevoerde omstandigheden wordt op grond van bovenstaande geconcludeerd dat er ernstige redenen van openbare orde zijn waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar uw gedrag een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving.

Krachtens artikel 74/11, §1, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt het u verboden het grondgebied van België te betreden, alsook het grondgebied van de Staten die het Schengenacquis volledig toepassen, tenzij u beschikt over de documenten die zijn vereist om die Staten binnen te komen en dit voor een duur van 10 jaar, om volgende redenen:

Een inreisverbod van 10 jaar is proportioneel daar u door uw persoonlijk gedrag geacht wordt een ernstige bedreiging te vormen voor de openbare orde. Bij de bepaling van de duur van het inreisverbod werd rekening gehouden met de vragenlijst hoorrecht en bijkomende documenten, de elementen uit uw administratief dossier en uw familiale situatie.

Uw strafverleden spreekt geenszins in uw voordeel niettegenstaande uw jonge leeftijd. U werd meermaals veroordeeld voor zeer ernstige feiten. U bevindt zich in de strafcategorie 10-15 jaar en uw strafeinde is voorzien voor 20.07.2032.

De Correctionele Rechtbank van Antwerpen veroordeelde u op 16.12.2014, op verzet, tot een definitieve gevangenisstraf van 15 maanden met uitstel voor een termijn van 5 jaar uitgezonderd een effectieve gevangenisstraf van 9 maanden daar u zich schuldig maakte aan diefstal door middel van geweld of bedreiging, de diefstal gepleegd zijnde bij nacht, door twee of meer personen (3 slachtoffers). Deze feiten pleegde u in de nacht van 19.09.2013 op 20.09.2013.

De Correctionele Rechtbank van Mechelen veroordeelde u op 08.07.2015 tot een definitieve gevangenisstraf van 2 jaar met uitstel gedurende 5 jaar uitgezonderd de voorlopige hechtenis mits naleving van voorwaarden, en ontzette u gedurende een termijn van 5 jaar uit de rechten voorzien door artikel 31, eerste lid van het Strafwetboek daar u zich schuldig maakte aan de misdaad van verkrachting te hebben gepleegd, zijnde elke daad van seksuele penetratie van welke aard en met welk middel ook, gepleegd op een persoon die daar niet in toestemt, wanneer met name de daad is opgedrongen door middel van geweld, dwang of list of mogelijk is gemaakt door een onvolwaardigheid of een lichamelijk of een geestelijk gebrek van het slachtoffer en aan aanranding van de eerbaarheid met geweld of bedreiging gepleegd te hebben. Feiten die u pleegde in de nacht van 24.10.2014 op 25.10.2014.

Het Hof van Beroep van Antwerpen veroordeelde u op 12.09.2018 bij toepassing van artikel 65 lid 2 van de Strafwet tot een definitief geworden bijkomende gevangenisstraf van negen maanden (bijkomende straf bij CR Antwerpen d.d. 16.12.2014) daar u zich schuldig maakte aan diefstal door middel van geweld of bedreiging, namelijk een autosleutel, met de omstandigheid dat het misdrijf gepleegd werd bij nacht en dat het misdrijf gepleegd werd door twee of meer personen en aan opzettelijke verwondingen of slagen te hebben toegebracht aan 3 slachtoffers. Feiten die u pleegde op 28.04.2013.

Het Hof van Beroep van Antwerpen veroordeelde u op 13.01.2021 tot een definitieve gevangenisstraf van 9 jaar in staat van wettelijke herhaling daar u zich schuldig maakte aan poging tot het moord, zijnde opzettelijk doden met het oogmerk om te doden en met voorbedachten rade. Feiten die u pleegde op 14.02.2020.

De Correctionele Rechtbank van Leuven veroordeelde u op 17.05.2021 tot een definitieve gevangenisstraf van 18 maanden en een geldboete van 8.000,00 euro (vervangende gevangenisstraf drie maanden) daar u zich schuldig maakte aan cocaïne in bezit te hebben gehad en aan cocaïne te hebben verkocht, te koop aangeboden, afgeleverd of geleverd te hebben, namelijk mededaderschap door onder meer het doorverwijzen van een goede dealer, door het ter beschikking stellen van afnemers en door het managen van zijn mededader K. bij de aflevering van cocaïne. Feiten die u pleegde in de periode van 01.02.2019 tot en met 19.05.2019.

Uit het verslag van psychiater Steemans en psycholoog Nijs blijkt dat u zwakbegaafd bent (geschat globaal IQ van 79). De beschikbare en verzamelde info wijst vooral op antisociale trekken in uw functioneren. U bent matig afgestemd op uw sociale omgeving en eerder ik-gericht, hedonistisch en opportunistisch. Er zijn klinisch mogelijk aanwijzingen voor een persoonlijkheidsproblematiek met voornamelijk antisociale trekken. Een gevarieerd hardnekkig/nauwelijks te beïnvloeden antisociaal gedragspatroon (met overwegend persoonsgericht delict gedrag) is inmiddels ruim een decennium aanwezig. Reeds op erg jeugdige leeftijd ging u over tot gewelddadig delict gedrag. U kan gerekend worden tot de plegers met een zeer hoog hervalrisico, waarbij alle statistische risicofactoren maximaal aanwezig zijn (aantal en eerdere veroordelingen, regel overtredend gedrag in het verleden, instabiliteit opleiding/werk in het verleden, leeftijd eerste politiecontact, problematisch middelengebruik in het verleden en diversiteit van het delict gedrag).Het basisrisicoprofiel op toekomstig delict gedrag is zeer hoog.

U lijkt niet vatbaar voor tussenkomsten van justitie. U bent niet geneigd zich te conformeren aan de maatschappelijke norm dat u zich aan de wet moet houden en u hebt een onbetrouwbaar karakter.

Uw gebrek aan respect voor de wet wordt verder onderstreept door het feit dat u reeds 5 veroordelingen door de politierechtbank in verkeerszaken opgelopen hebt (op 08.11.2012, 28.01.2013, 08.11.2016, 20.09.2018, 13.11.2020). U werd veroordeeld tot het betalen van boetes, rijverboden, verlies van het recht op sturen en het afleggen van alle categorieën van examens. U stuurde meermaals zonder houder te zijn van een rijbewijs en u reed meermaals onder invloed van andere stoffen die de rijvaardigheid beïnvloeden. U staat duidelijk niet stil bij het risico waaraan u andere weggebruikers blootstelt door uw roekeloos gedrag. U gaat volledig voorbij aan de mogelijke gevolgen van uw handelen. U lijkt een leven te leiden waarbij u op geen enkele wijze rekening houdt met derden. U beseft bovendien niet dat het deelnemen aan het verkeer slechts kan gebeuren mits naleving van de vigerende wetten en besluiten. Deze feiten zijn ernstig omdat ze getuigen van een totaal gebrek aan verantwoordelijkheidszin in het verkeer en verder aantonen dat u zich boven de wet verheven voelt.

U stelt dat u zich wilt herpakken in de gevangenis en dat u hoopt nog een kans te krijgen. Justitie heeft u reeds tal van kansen gegeven en steeds opnieuw verviel u in het plegen van strafbare feiten. Niets garandeert dat u deze keer wel daadwerkelijk tot inzicht bent gekomen. Er ligt geen enkel stuk voor waaruit blijkt dat u niet langer een gevaar vormt voor de maatschappij. Dat u in de gevangenis boekhoudlessen volgt, wijst er nog niet noodzakelijk op dat u tot inkeer gekomen bent of dat er duidelijk sprake is van een gedragswijziging die afbreuk vermag te doen aan het ernstig, reëel en actueel gevaar dat u vormt voor de openbare orde. Ook in de gevangenis gedraagt u zich trouwens niet onberispelijk en werden u meermaals tuchtmaatregelen opgelegd.

U ontspoorde al op zeer jonge leeftijd en kreeg diverse kansen maar wist die niet blijvend te benutten en herviel telkens in nieuwe ernstige strafbare feiten. Er is sprake van een lange reeks van delicten, oplopend in ernst. De gedragingen die u reeds vele jaren stelt, getuigen van een verontrustend gebrek aan normbesef, een immorele, oneerlijke ingesteldheid en een manifeste afwezigheid van eerbied voor sociale, morele en economische waarden, andermans eigendom en de fysieke en psychische integriteit van derden in het bijzonder. U handelde vaak in functie van het pure geldgewin en de snelle persoonlijke verrijking, wat uw opportunistische en egoïstische ingesteldheid aantoont. U schuwt daarenboven het gebruik van geweld niet. Doordat u de vele kansen die Justitie u aanbood om u te herpakken onbenut liet, blijft er een risico dat u opnieuw strafbare feiten pleegt. U lijkt de ernst van uw daden niet in te zien, noch schijnt u te begrijpen dat uw gedrag maatschappelijk onaanvaardbaar is. Uit uw persoonlijk handelen komt een voor de maatschappij gevaarlijke criminele ingesteldheid naar voren waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst zal herhalen.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u een ernstig, reëel en actueel gevaar vormt voor de samenleving en dat er ernstige redenen van openbare orde zijn die een beëindiging van uw verblijf in België rechtvaardigen en zelfs vereisen.

Voor uw detentie woonde u officieel op hetzelfde adres als uw moeder (D. E. (..) geboren op 10.02.1970, te Shkodër Albanië, Belgische nationaliteit sinds 29.03.2016) en uw vader (D. i. (..), geboren op 06.04.1967 te Shkodër, Albanië, Belgische nationaliteit sinds 01.02.2017). Uw zus (D. X. (..) geboren op 23.06.1991, Shkodër, Albanië, Belgische nationaliteit sinds 24.12.2015) woont wettelijk samen met haar partner (S. B. (..)) en hun twee kinderen (M. en M. S. (..)). Allen bezoeken zij u in de gevangenis.

De relatie tussen ouders en meerderjarige kinderen en tussen broers en zussen valt enkel onder de bescherming van artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: EVRM) indien het bestaan van bijkomende elementen van afhankelijkheid, andere dan gewoonlijke affectieve en emotionele banden, wordt aangetoond (EHRM 15 juli 2003, Mokrani/Frankrijk, §33; eveneens: EHRM 2 juni 2015, K.M./Zwitserland, § 59). Uit uw administratief dossier blijkt niet dat er sprake zou zijn van bijkomende elementen van afhankelijkheid, noch van een relatie die dusdanig hecht is dat deze valt onder de door artikel 8 van het EVRM geboden bescherming tussen u en uw ouders of tussen u en uw

zus. Het feit dat u over een vaste verblijfplaats beschikt bij uw ouders volstaat niet om een bijzondere afhankelijkheidsband van uw familie aan te tonen die verder reikt dan de gewone affectieve banden. Het gegeven dat uw familieleden u komen bezoeken in de gevangenis wijst op zich ook nog niet op een bijzondere afhankelijkheidsband die verder reikt dan de normale affectieve banden. Een loutere financiële afhankelijkheid en/of het inwonen, volstaan niet om een bijzondere afhankelijkheid van uw familie aan te tonen. Financiële ondersteuning kan door de familie gegeven worden, ook als u in het buitenland verblijft (bijvoorbeeld door middel van storting). Er is niet gebleken dat u niet zelfstandig zou kunnen functioneren. Uw leeftijd, met name 27 jaar oud, laat immers in beginsel toe te veronderstellen dat u in staat moet worden geacht om op zelfstandige basis een leven te leiden en in uw levensonderhoud te voorzien. U toont niet aan dat u met de door u reeds doorlopen opleidingen niet werkzaam zou kunnen zijn in uw herkomstland. Uw ouders, en zus hebben allen de Belgische nationaliteit en kunnen België dus vrijelijk in- en uitreizen en kunnen dan ook contact met u onderhouden middels (korte) bezoeken aan u in Albanië dan wel een ander land alsook middels de moderne communicatiemiddelen.

U krijgt in de gevangenis ook bezoek van andere familieleden o.a. uw schoonbroer, nicht en neven. Overeenkomstig de rechtspraak van het EHRM (EHRM 9 oktober 2003, Slivenko/Litouwen; EHRM 17 februari 2009, Onur/Groot-Brittannië; Mole N., Asylum and the European Convention on Human Rights, Straatsburg, Council of Europe Publishing, 2007, 97) kan slechts van een door artikel 8 van het EVRM beschermd familie- en gezinsleven tussen verwanten worden gesproken indien, naast de afstammingsband, een bijzondere vorm van afhankelijkheid blijkt. Een bijzondere afhankelijkheidsband met uw schoonbroer, neven of nichtje is niet aangetoond. Dat sommigen van hen u soms bezoeken in de gevangenis, dat u volgens een persoonlijke brief van uw zus een goed contact heeft met uw neefje en nichtje wijst op zich ook nog niet op een bijzondere afhankelijkheidsband die verder reikt dan de normale affectieve banden. Uw familieleden kunnen contact met u blijven onderhouden middels (korte) bezoeken en middels moderne communicatiemiddelen. Bovendien kunnen zij u blijven steunen, bijvoorbeeld financiële steun bieden bij uw herintegratie in het land waar u zich zal vestigen.

De aanwezigheid van uw familie heeft u er trouwens niet van kunnen weerhouden u steeds opnieuw te misdragen. De ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit uw gedrag voortvloeit is zodanig dat uw familiale belangen geen voorrang hebben op het vrijwaren van de openbare orde. Dat uw contact met hen moeilijker zal verlopen, is enkel en alleen het gevolg van uw eigen misdadig gedrag. De maatschappij heeft het recht zich te beschermen tegen mensen die door hun persoonlijk gedrag een gevaar betekenen voor anderen.

In de vragenlijst hoorrecht die u invulde op 07.07.2021 verklaarde u een duurzame relatie te hebben met S. I. (...). U legt geen documenten voor om de duurzaamheid van deze relatie aan te tonen en vermeldt enkel haar naam, adres en telefoonnummer. Uit de bezoekerslijst van de gevangenis blijkt dat zij u reeds enkele malen bezocht in de gevangenis (zie bezoekerslijst tot 18.10.2021). Het is de Administratie onbekend sinds wanneer jullie een relatie hebben. Haar eerste bezoek aan u in de gevangenis dateert van 01.04.2021 terwijl uw laatste opsluiting reeds een aanvang kende op 18.02.2020. Ze bezoekt u slechts uiterst sporadisch, u heeft nog geen uitgaansvergunningen genoten sinds 18.02.2020 en er ligt geen enkel stuk voor hoe jullie -buiten die zeer zeldzame bezoeken- contact onderhouden. Het voldoende hecht en duurzaam karakter van de relatie, vereist opdat deze onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM kan vallen, is niet aangetoond. U blijft in gebreke om met voldoende concrete elementen aannemelijk te maken dat deze relatie als gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM te beschouwen is.

U bent in Albanië geboren en u kwam volgens de verklaringen die uw moeder voor de asielinstanties aflegde aan in België op 08.08.1999. U was toen 5,5 jaar oud, inmiddels bent u 27 jaar. Het is inherent aan een langdurig verblijf dat u bijvoorbeeld een schoolopleiding heeft genoten, dat u hobby's heeft gehad via de Grabbelpas, KSJ, fitness, et cetera en dat er, behalve familiebanden ook sociale en culturele banden zijn. Het is begrijpelijk dat u tijdens uw verblijf in België vriendschappen hebt opgebouwd en dat uw sociaal leven zich hier afspeelt. Dit belet echter niet dat, nadat uw recht op verblijf beëindigd is, u terugkeert naar uw land van herkomst of een ander land. De contacten met uw vrienden in België kunnen ook op andere manieren worden onderhouden, bijvoorbeeld door middel van korte bezoeken of door moderne communicatiemiddelen.

U stelt dat u zich wil herpakken in de gevangenis, dat u in theorie Albanees bent maar dat u zich 100 procent Belg voelt. U bent reeds op jonge leeftijd in aanraking gekomen met de Jeugdrechtbank en als volwassene bent u meermaals veroordeeld voor zeer ernstige feiten. Uw gedrag is een ernstige verstoring van de openbare orde en geeft blijk van een gebrek aan de wil om werkelijk te integreren in deze samenleving. Uw parcours in België wordt gekenmerkt door een aaneenschakeling van gewelddadige criminele feiten en veroordelingen. Integratie veronderstelt ook dat men de Belgische wetten respecteert en dus geen strafbare feiten pleegt.

U stelt dat u in uw herkomstland, geen familie of kennissen meer heeft doch u laat na om hiervan bewijzen voor te leggen of meer concrete inlichtingen te verstrekken. U stelt 2 keer naar Albanië te hebben gereisd. Er kan in alle redelijkheid verondersteld worden dat iemand van uw familie of vrienden in België nog kennissen of familie hebben in uw land van herkomst waarop een beroep zou kunnen gedaan worden om u op weg te helpen en eventueel tijdelijk op te vangen. Hoe dan ook wordt u op uw leeftijd verondersteld in staat te zijn om uw leven zelfstandig op te kunnen bouwen, al dan niet met de steun van uw familie hier in België. Een van hen kan u mogelijks tijdelijk vergezellen naar het herkomstland tot dat u uw leven weer op de rails heeft. Financiële ondersteuning kan door de familie gegeven worden ook als u in het buitenland verblijft, bijvoorbeeld door storting. Het is niet onredelijk aan te nemen dat u als volwassen man in staat kan geacht worden om zelfs zonder familie opnieuw een kennissenkring en een sociaal netwerk uit te bouwen buiten België. Zelfs indien de integratie -door het verblijf in België- in Albanië wat moeizamer zou kunnen verlopen, maakt dit niet dat deze integratie onmogelijk is of dat er onoverkomelijke belemmeringen daartoe zouden zijn (cfr. EHRM, Veljkovic-Jucik v. Switzerland, 21 oktober 2020, §55).

U stelt enkel Nederlands te spreken. Uit het administratief dossier van uw ouders blijkt dat ze beiden Albanees spreken. Het is niet onredelijk aan te nemen dat u naast het Nederlands ook nog noties heeft van uw moedertaal. Indien dat niet het geval zou zijn, kan u uw tijd in de gevangenis aanwenden om de taal aan te leren. Verder dient opgemerkt te worden dat de mededaders bij uw veroordelingen vaak van Albanese of Servische/Joegoslavische afkomst zijn.

Het gegeven dat u als student gewerkt heeft, dat u via de VDAB heeft gewerkt en interim arbeid heeft verricht, doet niets af aan het gegeven dat u meermaals veroordeeld werd voor zeer ernstige feiten en dat er een groot risico op recidive bestaat.

U heeft school gelopen in België en u heeft de kans gekregen om opleidingen te volgen. Getuige hiervan zijn de voorgelegde schoolrapporten en attesten van verworven competenties waaronder basisniveau heftruckchauffeur (attest geldig tot 06.12.2018), module bedrijfsbeheer, VDAB overeenkomt voor opleiding residentieel elektrotechnisch installateur. De vaardigheden die u tijdens uw opleidingen en werk in België heeft opgepikt, zullen u wellicht ook elders van pas kunnen komen. Er liggen geen stukken voor waaruit blijkt dat u in Albanië, of daar waar u zich zal vestigen, geen werk zou kunnen vinden om in uw eigen levensonderhoud te voorzien.

Uit niks blijkt dat de banden die u met België opgebouwd hebt van een dergelijk uitzonderlijke aard zouden zijn dat deze vermogen op te wegen tegen het ernstig en actueel gevaar dat u door uw persoonlijk gedrag kan worden geacht te vormen voor de openbare orde. De bescherming van de openbare orde weegt zwaarder dan de privébelangen die u kan doen gelden.

U hebt geen elementen aangebracht met betrekking tot uw gezondheid of de gezondheidstoestand van familieleden die onderhavige beslissing zouden kunnen beïnvloeden.

Gezien uw ouders en uw zus in België wonen en uw nog jonge leeftijd, wordt het inreisverbod beperkt tot 10 jaar in de hoop dat dit u tot inzicht zal brengen om u in de toekomst beter te gedragen en opnieuw een leven in normale omstandigheden op te bouwen. U dient te beseffen dat u, gezien de veroordelingen die u heeft opgelopen, een langer inreisverbod opgelegd had kunnen worden.

Het staat u bovendien vrij om desgevallend op eender welk moment gedurende de komende 10 jaar een opschorting of opheffing van het inreisverbod te vragen overeenkomstig de vigerende wettelijke bepalingen terzake."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In wat kan worden beschouwd als een enig middel, betoogt de verzoekende partij als volgt:

"3. De middelen

1. *Schending van de uitdrukkelijke motiveringsplicht van de bestuurshandelingen - Art. 62 Vw. en artikelen 2 en 3 wet 03/07/1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurlijke handelingen*

2. *Schending van de artikelen 3,8 en 13 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij Wet van 13 mei 1955 (EVRM)*

3. *Beginnelsen van behoorlijk bestuur - zorgvuldigheidsbeginsel - geen rekening gehouden met al de elementen van het dossier - redelijkheidsbeginsel - proportionaliteit - belangenafweging - beoogde doel - rechtszekerheidsbeginsel.*

3.1 MBT De Beslissing tot beëindiging van het verblijf en het bevel om het grondgebied te verlaten

3.1.1 Mbt. De reden van de beslissing tot beëindiging van het verblijf

Er wordt bij de bestreden beslissing een einde gesteld aan het verblijf van verzoeker krachtens artikel 22 par1, 1° van de Wet van 15 december 1980 omwille van ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid.

Het gedrag van verzoeker moet derhalve een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving zijn. Motiveringen die los staan van het betrokken individuele geval of met algemene preventieve redenen verband houden, mogen niet worden aangevoerd.

De DVZ steunde zich in haar beslissing op de diverse strafrechtelijke veroordeling voor feiten gepleegd als meerderjarige in de periode van 2013 - 2020 ; waarvoor ook voortgaande op de beslissing van de DVZ de volgende gevangenisstraffen werden uitgesproken:

1. Vonnis correctionele rechtbank Antwerpen dd 16/12/2014 op verzet en hervormd bij Arrest van het Hof van beroep te Antwerpen dd 12/09/2018 : 9 maanden effectief

2. Vonnis correctionele rechtbank Mechelen dd 08/07/2015 : 2 jaar voorwaardelijk, behoudens voorhechtenis.

3. Hof van Beroep Antwerpen dd 13/01/2021 : 9 jaar effectief

4. Correctionele rechtbank Leuven dd 17/05/2021 : 18 maanden effectief.

Verzoeker is hiervoor in strafuitvoering met mogelijkheid op invrijheidsstelling in 2024.

3.1.2 De toepassing van art. 22 par 1, 1° van de Vreemdelingenwet en Art. 8 EVRM - ART. 3 EVRM.

Er moet in casu rekening gehouden worden met het bestaan van banden met het land van verblijf of met het ontbreken van banden met het land van oorsprong, met de leeftijd en met de gevolgen voor verzoeker en zijn familie. (Wet 24 februari 2017)

Art 8 EVRM stelt dat eenieder recht heeft op eerbiediging van zijn privéleven; zijn gezinsleven; zijn huis en zijn briefwisseling.

Inmenging van enig openbaar gezag, is alleen mogelijk onder de strikte voorwaarden van paragraaf 2 van art 8 EVRM.

Verzoeker heeft een familieleven in België dat beschermd wordt bij art. 8 EVRM.

Hij heeft steeds samengewoond met zijn vader, de heer D. M. (..) en zijn moeder, mevrouw D. E. (..) en dit laatst op het adres te Aalst.

Ook al is verzoeker meerderjarig ; is er in casu een sterke band van afhankelijkheid tussen verzoeker en zijn ouders; die onder de bescherming van art. 8 EVRM valt.

Verzoeker stelt dat hij bij zijn invrijheidsstelling zijn familie hard nodig zal hebben om hem te ondersteunen bij de uitbouw van zijn verder leven.

Uit het verslag van Dokter psychiater Steegmans en psycholoog Nijs , die aangesteld werden in het kader van een strafonderzoek volgt immers dat verzoeker zwakbegaafd is.

Er wordt verwezen naar de weergave van dit verslag in de beslissing van DVZ, waartegen huidig beroep.

Het globaal IQ van verzoeker werd geschat op 79; ver onder het gemiddelde van 100.

Dit wil inderdaad zeggen dat hij niet volledig tot een zelfstandig en onafhankelijk bestaan in staat is en dat hij door zijn familie in eerste instantie van kort en nabij moet opgevolgd worden om een menswaardig bestaan te kunnen leiden.

De zwakbegaafdheid en het niet onderkennen van de deze problematiek in de prille jeugd van verzoeker, hebben hierbij mogelijk diens persoonlijkheidsvorming, zoals beschreven door de psychiater en de psycholoog in het betreffende verslag, in het hand gewerkt.

Feit is dat verzoeker tot 2010 , jaar van de regularisatie op basis van art 9bis, in zeer precaire omstandigheden leefde.

De genomen beslissing tot beëindiging van het verblijf, doorstaat de nodige proportionaliteitstoetsing niet.

Het staat vast dat de bestreden beslissing een inmenging betekent in de gezinsleven en privé leven van verzoeker.

Er werd geen redelijke afweging gemaakt tussen de belangen van verzoeker /zijn familie en de samenleving.

Verzoeker zal er in Albanië helemaal alleen voorstaan en wegens zijn problematiek met een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid te recht komen in een zeer onmenselijke situatie.

Hierbij moet rekening gehouden worden met de omstandigheid dat verzoeker vanaf de leeftijd van 5 jaar in België woont.

Dat alle banden met Albanië inmiddels verbroken zijn .

Dat zijn grootouders, die daar nog woonden , inmiddels overleden zijn

Dat er geen enkele reden meer bestaat voor verzoeker en zijn familie om af te reizen naar Albanië.

Dat hij geen Albanees spreekt.

Dat hij ook niet in staat is om deze taal snel aan te leren tijdens zijn verblijf in de gevangenis. Dit is wegens zijn beperkte verstandelijke capaciteiten hoegenaamd niet mogelijk.

Dat verzoeker niet eigen is met de wetten, de maatschappelijke gebruiken en de geplogenheden in Albanië. Gelet op zijn beperkte verstandelijke vermogens zal een integratie in de Albanese maatschappij zeer moeizaam zijn en veel moeilijker verlopen dan gemiddeld van een persoon kan verwacht worden.

Met deze elementen werd door de DVZ onvoldoende rekening gehouden.

De DVZ ging in haar beslissing uit van het standpunt van de bescherming van de Openbare Orde en veiligheid.

Doch bij de beoordeling van deze beslissing moet rekening gehouden worden met de proportionaliteit van deze beslissing rekening houdend met de specifieke individuele omstandigheden van de persoon waarvoor de beslissing genomen wordt.

In casu werd hiermede totaal geen rekening gehouden.

Buiten de loutere vermelding door de DVZ in de beslissing waartegen huidig beroep, dat verzoeker volgens het verslag van de psychiater en de psycholoog zwakbegaafd is, werd hiermede verder totaal geen rekening gehouden bij de afweging die moet gemaakt worden krachtens artikel 22 van de wet van 15 december 1980.

De beslissing waartegen huidig beroep is dan ook onzorgvuldig genomen en zij is disproportioneel.

Het middel is gegrond

3.2 MBT Het bevel om het grondgebied te verlaten

Daar de beslissing tot beëindiging van verblijf dient te worden vernietigd, dient ook het bevel om het grondgebied te verlaten te worden vernietigd en dit tevens op basis van dezelfde aangehaalde redenen. Daarbij komt dat het Bevel om het grondgebied te verlaten zeer dubbelzinnig werd geformuleerd als volgt :

"... en krachtens artikel 7, eerste lid en 13° wordt u bevolen om het grondgebied van België te verlaten, alsook het grondgebied van de Staten die het Schengenacquis volledig toepassen, tenzij u beschikt over de documenten die zijn vereist om die Staten binnen te komen, van zodra u aan de gerechtelijke diensten voldaan heeft, krachtens artikel 74/14 par 3, eerste lid wordt u geen termijn voor vrijwillig vertrek toegestaan, om de volgende redenen

(waarna de dezelfde motivering volgt als voor de beslissing tot beëindiging van verblijf) "

Deze formulering is onduidelijk.

De voorwaarde " van zodra u aan de gerechtelijke diensten voldaan heeft " is zo algemeen gesteld dat verzoeker op basis hiervan onmogelijk kan uitmaken vanaf wanneer precies het bevel om het grondgebied uitwerking zal hebben.

Zullen hierbij eventuele strafuitvoeringsmodaliteiten toegekend door de Minister van Justitie; oa penitentiair verlof en onderbreking van de strafuitvoering, invloed hebben op de inwerkingtreding van het Bevel om het grondgebied te verlaten ?

De beslissing voldoet niet aan de vereiste motiveringsplicht.

Het middel is gegrond.

3.3. MBT Het inreisverbod

Bij beslissing dd 16 november 2021 werd een inreisverbod opgelegd van 10 jaar.

De beslissing luidt als volgt :

" Krachtens artikel 74/11, pari vierde lid van de wet van 15 december 1980 wordt het u verboden het grondgebied van België te betreden, alsook het grondgebied van de Staten van Schengenacquis volledig toepassen, tenzij u beschikt over de documenten die zijn vereist om die Staten binnen te komen en dit voor een duur van 10 jaar, om volgende redenen " :

Als redenen wordt verwezen naar het de strafrechtelijke veroordelingen; zoals hierboven vermeld.

De beslissing vermeldt dat het inreisverbod van 10 jaar proportioneel is daar u door uw persoonlijk gedrag geacht wordt een ernstige bedreiging te vormen voor de openbare orde. Bij de bepaling van de duur van het inreisverbod werd rekening gehouden met de vragenlijst huurrecht en bijkomende documenten, de elementen uit uw administratief dossier en uwe familiale situatie.

3.3.1 De toepassing van art. 8 EVRM

Art. 8 EVRM stelt dat eenieder recht heeft op eerbiediging van zijn privé - leven; zijn gezinsleven zijn huis en zijn briefwisseling.

Inmenging van enig openbaar gezag, is alleen mogelijk onder de strikte voorwaarden van paragraaf 2 van art. 8 EVRM.

Verzoeker heeft steeds samengewoond met zijn vader, de heer D. M. (...) en zijn moeder, mevrouw D. E. (...) en dit laats op het adres te Aalst. - zie historiek van de adressen.

Ook al is verzoeker meerderjarig; is er in casu een sterke band van afhankelijkheid tussen verzoeker en zijn ouders, die onder de bescherming van art 8 EVRM valt.

Verzoeker stelt dat hij bij zijn invrijheidstelling zijn familie hard nodig zal hebben om hem te ondersteunen bij de uitbouw van zijn verder leven.

Uit het verslag van Dokter psychiater Steegmans en psycholoog Nijs, die aangesteld werden in het kader van een onderzoek volgt immers dat verzoeker zwakbegaafd is.

Er wordt verwezen naar de weergave van dit verslag in de beslissing van DVZ waartegen huidig beroep. Het globaal IQ van verzoeker werd geschat op 79; ver onder het gemiddelde van 100.

Dit wil inderdaad zeggen dat hij niet volledig tot een zelfstandig en onafhankelijk bestaan in staat is en dat hij door zijn familie in eerste instantie van kort en nabij moet opgevolgd worden om een menswaardig bestaan te kunnen leiden.

De zwakbegaafdheid en het niet onderkennen van deze problematiek in de prille jeugd van verzoeker, hebben hierbij mogelijk mogelijks diens persoonlijkheidsvorming, zoals beschreven door de psychiater en de psycholoog in het betreffend verslag, in de hand gewerkt.

De genomen beslissing tot inreisverbod van 10 jaar, doorstaat de nodige proportionaliteits toetsing niet. Het staat vast dat de besteden beslissing een onevenredige inmenging betekent in het gezinsleven en het privé leven van verzoeker.

Er werd geen redelijke afweging gemaakt tussen de belangen van verzoeker / zijn familie en de samenleving.

Verzoeker zal er in Albanië helemaal voorstaan en wegens zijn problematiek met een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid te recht komen in een zeer onmenselijke situatie.

Hierbij moet rekening gehouden worden met de omstandigheid dat verzoeker vanaf de leeftijd van 5 jaar in België woont.

Dat alle banden met Albanië inmiddels, door het tijdsverloop, verbroken zijn.

Dat zijn grootouders, die daar nog woonden, inmiddels overleden zijn.

Dat er geen enkel reden meer bestaat voor verzoeker en zijn familie om af te reizen naar Albanië.

Dat hij geen Albanees spreekt.

Dat hij ook niet in staat is om deze taal snel aan te leren tijdens zijn in de gevangenis.

Dit is wegens zijn beperkte verstandelijke capaciteiten hoegenaamd niet mogelijk.

Dat verzoeker niet eigen is met weten, de maatschappelijk gebruiken en de geplogenheden in Albanië.

Gelet op zijn beperkte verstandelijke vermogens zal een integratie in de Albanese maatschappij zeer moeizaam zijn en veel moeilijker verlopen dan gemiddeld van een persoon kan verwacht worden.

Met deze elementen werd door DVZ onvoldoende rekening gehouden.

De DVZ ging in haar beslissing uit van het standpunt van de bescherming van Openbare en veiligheid.

In casu werd hiermede totaal geen rekening gehouden.

Buiten de loutere vermelding door de DVZ in de beslissing waartegen huidig beroep, dat verzoeker volgens het verslag van de psychiater en de psycholoog zwakbegaafd is, werd hiermede verder totaal geen rekening gehouden bij de afweging die moet gemaakt worden krachtens artikel 22 van de wet 15 december 1980.

De beslissing waartegen huidig beroep is dan ook onzorgvuldig genomen en zij is disproportioneel.

De beslissing waartegen huidig beroep is facultatief.

Belangenafweging waarbij ook rekening wordt gehouden met art 8 EVRM is noodzakelijk.

Er bestaat in casu een grote disproportie tussen de schade die toegebracht wordt niet alleen aan verzoeker maar ook aan diens familie

In casu is het immers niet bewezen dat verzoeker nog een gevaar voor de Openbare Orde zal uitmaken na de volledige strafuitvoering of na de opvolging door een justitieassistent indien door de strafuitvoeringsrechtbank.

Het middel is gegrond."

2.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). De Raad stelt vast dat de bestreden beslissingen in casu zijn voorzien van een feitelijke en juridische motivering. Zo wordt, onder verwijzing naar artikel 22, §1, 3°

van de vreemdelingenwet aangegeven dat een einde wordt gesteld aan het verblijf van verzoekende partij omdat zij door haar wordt gedrag geacht een ernstig, reëel en actueel gevaar te vormen voor de samenleving en ernstige redenen van openbare orde de beëindiging van het verblijfsrecht rechtvaardigen en zelfs vereisen. Tevens wordt onder verwijzing naar artikel 7, eerste lid, 3° en 13° en artikel 74/14, §3, eerste lid, 3° van de vreemdelingenwet verzoekende partij een bevel om het grondgebied te verlaten gegeven zonder termijn voor vrijwillig vertrek. Daarnaast wordt de verzoekende partij onder verwijzing naar artikel 74/11, § 1, vierde lid van de vreemdelingenwet, een inreisverbod voor een duurtijd van tien jaar gegeven, omdat zij een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde. Verwerende partij motiveert concreet waarom zij van oordeel is dat verzoekende partij, door haar persoonlijk gedrag, wordt geacht een ernstige bedreiging te vormen voor de openbare orde. Zij beperkt zich hierbij niet tot het louter aanhalen van de strafrechtelijke veroordelingen. Verder wordt concreet ingegaan op verzoekers privé- en gezinsleven, evenals op de aanpassingsmogelijkheden in Albanië.

Verzoekende partij toont niet aan dat de motieven van de bestreden beslissingen haar niet zouden in staat stellen zich erop te verdedigen, wat de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht is. Uit een lezing van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij kennis heeft van de motieven van de beslissingen en ze inhoudelijk bekritiseert, zodat kan worden geconcludeerd dat werd voldaan aan de formele motiveringsplicht. De inhoudelijke kritiek die verzoekende partij op de motieven uit, wordt beoordeeld vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht.

2.3. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de verwerende partij de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de verwerende partij bij het nemen van een beslissing minstens moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Het redelijkheidsbeginsel staat de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

Het evenredigheidsbeginsel wordt geschonden wanneer de door de overheid gemaakte keuze een kennelijke wanverhouding tussen het algemeen belang en het particuliere belang tot gevolg heeft (M. BOES, "Het redelijkheidsbeginsel", in I. OPDEBEEK en M. VAN DAMME (eds.), *Beginselen van behoorlijk bestuur*, Brugge, die Keure, 2006, 184).

2.4. Verzoekende partij betoogt in essentie dat een schending van artikel 8 van het EVRM voorligt.

2.5. Artikel 8 van het EVRM bepaalt het volgende:

"1. Eenieder heeft recht op eerbiediging van zijn privéleven, zijn gezinsleven, zijn huis en zijn briefwisseling.

2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan met betrekking tot de uitoefening van dit recht dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving nodig is in het belang van 's lands veiligheid, de openbare veiligheid, of het economisch welzijn van het land, de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden, of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen."

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wijst erop dat het recht op eerbiediging van het privé- en gezinsleven niet absoluut is. Het EHRM heeft er bij diverse gelegenheden aan herinnerd dat het EVRM als dusdanig geen enkel recht voor een vreemdeling waarborgt om het grondgebied van een staat waarvan hij geen onderdaan is, binnen te komen of er te verblijven (EHRM 9 oktober 2003, Slivenko/Letland (GK), § 115; EHRM 24 juni 2014, Ukaj/Zwitserland, § 27). Op grond van een vaststaand beginsel van internationaal recht hebben de verdragsstaten de taak om de openbare orde te waarborgen en om de binnenkomst en het verblijf van niet-onderdanen te controleren (EHRM 26 juni

2012, Kurić en a./Slovenië (GK), § 355; zie ook EHRM 3 oktober 2014, Jeunesse/Nederland (GK), § 100). De staat is aldus gemachtigd om de voorwaarden voor de binnenkomst, het verblijf en de verwijdering van niet-onderdanen vast te leggen.

Wanneer er sprake is van een situatie van weigering van voortgezet verblijf, zoals een beëindiging van een langdurig verblijfsrecht, dan vormt zulke maatregel een inmenging in de uitoefening van het recht op eerbiediging van het privé- en gezinsleven. Bijgevolg dient in dat geval het tweede lid van artikel 8 van het EVRM in overweging te worden genomen. Binnen de grenzen, gesteld door artikel 8, tweede lid van het EVRM, is de inmenging van het openbaar gezag toegestaan voor zover die bij wet is voorzien (legaliteit), ze is geïnspireerd door één of meerdere in deze bepaling vermelde legitieme doelen (legitimiteit) en voor zover ze noodzakelijk is in een democratische samenleving om één van deze doelen te bereiken (proportionaliteit). Deze laatste vereiste impliceert dat er een belangenafweging plaatsvindt waarbij een *'fair balance'* moet worden gevonden tussen het belang van de vreemdeling en diens familie enerzijds, en het algemeen belang van de Belgische samenleving bij het voeren van een migratiebeleid en het handhaven van de openbare orde anderzijds (EHRM 9 oktober 2003, Slivenko/Letland (GK), § 113; EHRM 23 juni 2008, Maslov/Oostenrijk (GK), § 76). In deze belangenafweging moeten vanzelfsprekend alle van betekenis zijnde feiten en omstandigheden kenbaar worden betrokken.

Waar overwegingen van openbare orde of nationale veiligheid een rol spelen, quod in casu, heeft het EHRM een aantal welbepaalde criteria geformuleerd die nationale overheden in het maken van een billijke belangenafweging moeten leiden, namelijk de zogenaamde Boultif/Üner-criteria (EHRM 2 juni 2015, nr. 6009/10, K.M./Zwitserland, § 51).

Het betreft hier:

- (1) de aard en ernst van het gepleegde misdrijf;
- (2) de duur van het verblijf in het gastland;
- (3) het tijdsverloop sinds het misdrijf en het gedrag van betrokkene tijdens die periode;
- (4) de nationaliteit van alle betrokkenen;
- (5) de gezinssituatie van de betrokkene, zoals duur van het huwelijk alsook andere factoren die getuigen van een daadwerkelijk gezinsleven;
- (6) de vraag of de (huwelijks)partner op de hoogte was van het misdrijf bij de totstandkoming van de gezinsband (bv. toen hij/zij met de vreemdeling in het huwelijk trad of een relatie aanging);
- (7) de vraag of er kinderen zijn geboren uit dit huwelijk en, als dit het geval is, hun leeftijd;
- (8) de ernst van de moeilijkheden die de huwelijks(partner) zal ondervinden indien hij/zij de vreemdeling zou volgen naar het land waarheen ze worden uitgewezen; met name of er belemmeringen zijn die een terugkeer naar het land van herkomst bemoeilijken.

Uit de uitspraak van het EHRM inzake Üner (EHRM 18 oktober 2006, Üner/Nederland (GK), § 55, 57 en 58) volgt dat naast de voormelde Boultif-criteria desgevallend ook in de belangenafweging moeten worden betrokken:

- (9) het belang en welzijn van de kinderen, in het bijzonder de ernst van de problemen die kinderen waarschijnlijk zouden ondervinden in het land van herkomst van de vreemdeling;
- (10) de hechtheid van de sociale, culturele en familiebanden van de vreemdeling met het gastland en met zijn land van herkomst.

Het gewicht dat aan elk van de respectievelijke criteria moet worden gehecht, varieert naargelang de specifieke omstandigheden van de voorliggende zaak (EHRM 23 juni 2008, Maslov/Oostenrijk (GK), § 70).

De Raad oefent slechts een wettigheidscontrole uit op de bestreden beslissingen. Bijgevolg gaat hij na of de verwerende partij alle relevante feiten en omstandigheden in haar belangenafweging heeft betrokken en, indien dit het geval is, of zij zich niet ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat die afweging heeft geresulteerd in een *'fair balance'* tussen enerzijds het belang van een vreemdeling bij de uitoefening van het eventuele privé- en familie- en gezinsleven hier te lande en anderzijds het algemeen belang van de Belgische samenleving bij het handhaven van de openbare orde.

2.5.1. Aangaande het gezins- en familieleven waarop de verzoekende partij zich beroept heeft de verwerende partij overwogen als volgt:

“Voor uw detentie woonde u officieel op hetzelfde adres als uw moeder (D. E. (..)) geboren op 10.02.1970, te Shkodër Albanië, Belgische nationaliteit sinds 29.03.2016) en uw vader (D. i. (..), geboren op 06.04.1967 te Shkodër, Albanië, Belgische nationaliteit sinds 01.02.2017). Uw zus (D. X. (..)) geboren op 23.06.1991, Shkodër, Albanië, Belgische nationaliteit sinds 24.12.2015) woont wettelijk samen met haar partner (S. B. (..)) en hun twee kinderen (M. en M. S. (..)). Allen bezoeken zij u in de gevangenis.

De relatie tussen ouders en meerderjarige kinderen en tussen broers en zussen valt enkel onder de bescherming van artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: EVRM) indien het bestaan van bijkomende elementen van afhankelijkheid, andere dan gewoonlijke affectieve en emotionele banden, wordt aangetoond (EHRM 15 juli 2003, Mokrani/Frankrijk, §33; eveneens: EHRM 2 juni 2015, K.M./Zwitserland, § 59). Uit uw administratief dossier blijkt niet dat er sprake zou zijn van bijkomende elementen van afhankelijkheid, noch van een relatie die dusdanig hecht is dat deze valt onder de door artikel 8 van het EVRM geboden bescherming tussen u en uw ouders of tussen u en uw zus. Het feit dat u over een vaste verblijfplaats beschikt bij uw ouders volstaat niet om een bijzondere afhankelijkheidsband van uw familie aan te tonen die verder reikt dan de gewone affectieve banden. Het gegeven dat uw familieleden u komen bezoeken in de gevangenis wijst op zich ook nog niet op een bijzondere afhankelijkheidsband die verder reikt dan de normale affectieve banden. Een loutere financiële afhankelijkheid en/of het inwonen, volstaan niet om een bijzondere afhankelijkheid van uw familie aan te tonen. Financiële ondersteuning kan door de familie gegeven worden, ook als u in het buitenland verblijft (bijvoorbeeld door middel van stortingen). Er is niet gebleken dat u niet zelfstandig zou kunnen functioneren. Uw leeftijd, met name 27 jaar oud, laat immers in beginsel toe te veronderstellen dat u in staat moet worden geacht om op zelfstandige basis een leven te leiden en in uw levensonderhoud te voorzien. U toont niet aan dat u met de door u reeds doorlopen opleidingen niet werkzaam zou kunnen zijn in uw herkomstland. Uw ouders, en zus hebben allen de Belgische nationaliteit en kunnen België dus vrijelijk in- en uitreizen en kunnen dan ook contact met u onderhouden middels (korte) bezoeken aan u in Albanië dan wel een ander land alsook middels de moderne communicatiemiddelen.

U krijgt in de gevangenis ook bezoek van andere familieleden o.a. uw schoonbroer, nicht en neven. Overeenkomstig de rechtspraak van het EHRM (EHRM 9 oktober 2003, Slivenko/Litouwen; EHRM 17 februari 2009, Onur/Groot-Brittannië; Mole N., Asylum and the European Convention on Human Rights, Straatsburg, Council of Europe Publishing, 2007, 97) kan slechts van een door artikel 8 van het EVRM beschermd familie- en gezinsleven tussen verwanten worden gesproken indien, naast de afstammingsband, een bijzondere vorm van afhankelijkheid blijkt. Een bijzondere afhankelijkheidsband met uw schoonbroer, neven of nichtje is niet aangetoond. Dat sommigen van hen u soms bezoeken in de gevangenis en dat u volgens een persoonlijke brief van uw zus een goed contact heeft met uw neefje en nichtje, wijst op zich ook nog niet op een bijzondere afhankelijkheidsband die verder reikt dan de normale affectieve banden. Uw familieleden kunnen contact met u blijven onderhouden middels (korte) bezoeken en middels moderne communicatiemiddelen. Bovendien kunnen zij u blijven steunen vanuit België, bijvoorbeeld financiële steun bieden bij uw herintegratie in het land waar u zich zal vestigen.

De aanwezigheid van uw familie heeft u er trouwens niet van kunnen weerhouden u steeds opnieuw te misdragen. De ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit uw gedrag voortvloeit is zodanig dat uw familiale belangen geen voorrang hebben op het vrijwaren van de openbare orde. Dat uw contact met hen moeilijker zal verlopen, is enkel en alleen het gevolg van uw eigen misdadig gedrag. De maatschappij heeft het recht zich te beschermen tegen mensen die door hun persoonlijk gedrag een gevaar betekenen voor anderen.

In de vragenlijst hoorrecht die u invulde op 07.07.2021 verklaarde u een duurzame relatie te hebben met S. I. (..). U legt geen documenten voor om de duurzaamheid van deze relatie aan te tonen en vermeldt enkel haar naam, adres en telefoonnummer. Uit de bezoekerslijst van de gevangenis blijkt dat zij u reeds enkele malen bezocht in de gevangenis (zie bezoekerslijst tot 18.10.2021). Het is de Administratie onbekend sinds wanneer jullie een relatie hebben. Haar eerste bezoek aan u in de gevangenis dateert van 01.04.2021 terwijl uw laatste opsluiting reeds een aanvang kende op 18.02.2020. Ze bezoekt u slechts uiterst sporadisch, u heeft nog geen uitgaansvergunningen genoten sinds 18.02.2020 en er ligt geen enkel stuk voor hoe jullie -buiten die zeer zeldzame bezoeken- contact onderhouden. Het voldoende hecht en duurzaam karakter van de relatie, vereist opdat deze onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM kan vallen, is niet aangetoond. U blijft in gebreke om met voldoende concrete elementen aannemelijk te maken dat deze relatie als gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM te beschouwen is.”

2.5.2. De Raad stelt vooreerst vast dat verzoekende partij de bevindingen van de verwerende partij aangaande haar voorgehouden relatie met S.I. niet betwist. Zij doet dan ook geen afbreuk aan de

vaststelling dat de voorgehouden relatie niet als gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM moet worden beschouwd. Op dat vlak toont de verzoekende partij aldus geen schending aan van artikel 8 van het EVRM.

2.5.3. Verzoekende partij is het evenwel oneens met de beoordeling van haar gezinsleven met haar ouders. Zij meent dat er een sterke band van afhankelijkheid is nu zij bij haar vrijlating de steun van haar familie hard nodig zal hebben om haar leven uit te bouwen. Immers blijkt uit het psychiatrisch en psychologisch verslag dat zij zwakbegaafd is zodat zij niet volledig in staat is tot een zelfstandig en onafhankelijk bestaan en zij door haar familie van nabij moet worden opgevolgd om een menswaardig bestaan te kunnen leiden.

2.5.4. Uit de rechtspraak van het EHRM volgt, zoals in de bestreden beslissingen ook op goede gronden wordt uiteengezet, dat de relatie tussen ouders en meerderjarige kinderen enkel onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM valt indien het bestaan van bijkomende elementen van afhankelijkheid, andere dan de gewoonlijke affectieve banden, wordt aangetoond (EHRM 15 juli 2003, Mokrani/Frankrijk, § 33; eveneens: EHRM 2 juni 2015, K.M./Zwitserland, § 59).

Wat betreft het psychiatrisch en psychologisch verslag waaruit de zwakbegaafdheid van verzoekende partij blijkt, wordt in de bestreden beslissingen gemotiveerd als volgt: *“Uit het verslag van psychiater Steemans en psycholoog Nijs blijkt dat u zwakbegaafd bent (geschat globaal IQ van 79). De beschikbare en verzamelde info wijst vooral op antisociale trekken in uw functioneren. U bent matig afgestemd op uw sociale omgeving en eerder ik-gericht, hedonistisch en opportunistisch. Er zijn klinisch mogelijk aanwijzingen voor een persoonlijkheidsproblematiek met voornamelijk antisociale trekken. Een gevarieerd hardnekkig/nauwelijks te beïnvloeden antisociaal gedragspatroon (met overwegend persoonsgericht delict gedrag) is inmiddels ruim een decennium aanwezig. Reeds op erg jeugdige leeftijd ging u over tot gewelddadig delict gedrag. U kan gerekend worden tot de plegers met een zeer hoog hervalrisico, waarbij alle statistische risicofactoren maximaal aanwezig zijn (aantal en eerdere veroordelingen, regel overtredend gedrag in het verleden, instabiliteit opleiding/werk in het verleden, leeftijd eerste politiecontact, problematisch middelengebruik in het verleden en diversiteit van het delict gedrag). Het basisrisicoprofiel op toekomstig delict gedrag is zeer hoog.”*

Uit hetgeen naar voren komt uit dit rapport kan – in tegenstelling tot wat verzoekende partij voorhoudt – geenszins blijken dat wordt geoordeeld dat zij omwille van haar IQ van 79 niet op zelfstandige wijze zou kunnen functioneren. Evenmin kan dergelijke interpretatie daaruit afgeleid worden. Zoals immers duidelijk blijkt uit de historiek van verzoekende partij heeft haar laag IQ haar er niet van weerhouden diverse opleidingen te volgen, waaronder een opleiding residentieel elektrotechnisch installateur, alsook in de gevangenis een zelfstudie boekhouding voor kleinere kmo's en zelfstandigen. Verder heeft verzoekende partij in het verleden ook een basisopleiding heftruckbestuurder gevolgd waarvoor zij geslaagd was en heeft zij in het kader van een opleiding bedrijfsbeheer ook diverse deelcertificaten ontvangen waaruit blijkt dat zij geslaagd was voor de onderdelen ondernemingsplan en zelfstandig ondernemen. Zij heeft in 2018 ook haar getuigschrift over basiskennis bedrijfsbeheer behaalt. Het gegeven dat verzoekende partij ondanks haar laag IQ er toch in slaagt opleidingen van een zeker niveau aan te vatten en ook succes daarin te behalen, samen met de vaststelling dat zij ook al werd tewerkgesteld in het verleden, via de VDAB en op interimbasis, doet niet kennelijk onredelijk besluiten dat de verzoekende partij als zevenentwintigjarige in staat moet worden geacht zelfstandig een leven te kunnen opbouwen, te meer de verwerende partij er tevens op heeft gewezen dat er kan worden aangenomen dat er in het herkomstland via haar familie of kennissen in België nog een (familiaal) netwerk aanwezig is waarop verzoekende partij een beroep kan doen om haar op weg te helpen en dat niets eraan in de weg staat dat zij daarbij vanuit België wordt gesteund door haar familie, of nog, dat in eerste instantie in België verblijvende familieleden haar tijdelijk vergezellen naar het herkomstland om haar leven daar op de rails te krijgen.

Met haar verwijzing naar haar laag IQ slaagt verzoekende partij er geenszins in afbreuk te doen aan de volgende motieven van de bestreden beslissing: *“Er is niet gebleken dat u niet zelfstandig zou kunnen functioneren. Uw leeftijd, met name 27 jaar oud, laat immers in beginsel toe te veronderstellen dat u in staat moet worden geacht om op zelfstandige basis een leven te leiden en in uw levensonderhoud te voorzien. U toont niet aan dat u met de door u reeds doorlopen opleidingen niet werkzaam zou kunnen zijn in uw herkomstland. Uw ouders, en zus hebben allen de Belgische nationaliteit en kunnen België dus vrijelijk in- en uitreizen en kunnen dan ook contact met u onderhouden middels (korte) bezoeken aan u in Albanië dan wel een ander land alsook middels de moderne communicatiemiddelen.*

(..)Er kan in alle redelijkheid verondersteld worden dat iemand van uw familie of vrienden in België nog kennissen of familie heeft in uw land van herkomst waarop een beroep zou kunnen gedaan worden om u op weg te helpen en eventueel tijdelijk op te vangen. Hoe dan ook wordt u op uw leeftijd verondersteld in staat te zijn om uw leven zelfstandig op te kunnen bouwen, al dan niet met de steun van uw familie hier in België. Een van hen kan u mogelijks tijdelijk vergezellen naar het herkomstland tot dat u uw leven weer op de rails heeft. Financiële ondersteuning kan door de familie gegeven worden ook als u in het buitenland verblijft, bijvoorbeeld door storting. Het is niet onredelijk aan te nemen dat u als volwassen man in staat kan geacht worden om zelfs zonder familie opnieuw een kennissenkring en een sociaal netwerk uit te bouwen buiten België. Zelfs indien de integratie -door het verblijf in België- in Albanië wat moeizamer zou kunnen verlopen, maakt dit niet dat deze integratie onmogelijk is of dat er onoverkomelijke belemmeringen daartoe zouden zijn (cfr. EHRM, Veljkovic-Jucik v. Switzerland, 21 oktober 2020, §55)." Haar betoog als zou zij er in Albanië helemaal alleen voor komen te staan en zij wegens haar laag IQ naar alle waarschijnlijkheid zal terechtkomen in een onmenselijke situatie overtuigt geenszins.

2.5.5. Wat betreft het privéleven van verzoekende partij

Het is voorts niet betwist dat de verzoekende partij in 1999 als vijfjarige naar België is gekomen. Er is dus sprake van een langdurig verblijf in het gastland. Verzoekers jeugd en leven speelden zich af in België. De verwerende partij betwist dit niet en erkent ook dat de verzoekende partij naar school is geweest in België en hier in het verleden heeft gewerkt. Zij erkent evenzeer dat de verzoekende partij tijdens dit langdurig verblijf een privéleven in dit land heeft opgebouwd.

Het EHRM sluit als dusdanig niet uit dat in een situatie zoals deze in casu voorligt, met name deze van een vreemdeling die sinds jonge leeftijd in het gastland verblijft, en daar langdurig en wettig verblijf houdt, een einde kan worden gesteld aan het verblijfsrecht en dat er tevens kan worden overgegaan tot de uitwijzing en een inreisverbod. Er moeten in deze situatie volgens het Hof wel *"zeer ernstige redenen"* aanwezig zijn die de genomen maatregelen rechtvaardigen en deze moeten proportioneel zijn, gelet op het privé- en gezinsleven van de betrokken vreemdeling (zie bv. EHRM 23 oktober 2018, Levakovic/Denemarken; EHRM 20 december 2018, Cabucak/Duitsland).

Vooreerst weze het nogmaals benadrukt dat het door artikel 8 van het EVRM gewaarborgde recht op respect voor het privéleven en voor het familie- en gezinsleven niet absoluut is en de verwerende partij in de bestreden beslissing vaststelt dat de verzoekende partij een ernstig, reëel en actueel gevaar vormt voor de samenleving en dat er ernstige redenen van openbare orde zijn die een beëindiging van het verblijf van de verzoekende partij in België rechtvaardigen en zelfs vereisen.

Zoals duidelijk blijkt heeft de verwerende partij gewezen op het zeer ernstig crimineel parcours dat verzoekende partij al heeft aangevat tijdens haar jeugd en heeft verdergezet tijdens haar volwassenheid, waarbij tevens is gebleken dat eerdere kansen om zich te herpakken niet gebaat hebben. Zoals de verwerende partij opmerkt is er sprake van een lange reeks van delicten, oplopend in ernst. Zo werd verzoekende partij verschillende keren veroordeeld voor feiten van diefstal met geweld, tevens heeft zij een verkrachting gepleegd, werd zij schuldig bevonden aan poging tot moord en werd zij ook veroordeeld voor drugsfeiten met betrekking tot cocaïne. Daarnaast heeft verzoekende partij verschillende veroordelingen opgelopen wegens inbreuken op de verkeerswetgeving. Haar zeer beladen strafblad maakt dat verzoekende partij zich in de strafcategorie 10-15 jaar bevindt.

2.5.6. Waar verzoekende partij betoogt dat er geen gegevens voorliggen van het vonnis van de jeugdrechtbank van Antwerpen van 27 maart 2008 wijst de Raad erop dat de verwijzing naar Antwerpen in de bestreden beslissing een materiële vergissing betreft nu uit nazicht van het administratief dossier blijkt dat het gaat om een vonnis van de jeugdrechtbank van Mechelen van 27 maart 2008. Deze materiële vergissing doet evenwel geen afbreuk aan de pertinente vaststellingen dat verzoekende partij *"Bij vonnis van 27.03.2008 (..) door de Jeugdrechtbank (..) onder toezicht geplaatst (werd) daar (zij) zich plichtig had gemaakt aan als misdrijf omschreven feiten, namelijk diefstal met geweld of bedreiging, door twee of meer personen, met wapens of erop gelijkende voorwerpen, de schuldige hebbende doen geloven dat hij gewapend was en diefstal door middel van braak, inklimming of valse sleutels."* Uit het uittreksel uit het strafregister dat zich in het administratief dossier bevindt blijkt wel degelijk dat verzoekende partij omwille van voornoemde feiten *"aan een rijksgesticht voor observatie en opvoeding onder toezicht"* werd toevertrouwd en dit op een moment dat zij nog maar veertien jaar was.

Met haar verdere betoog over haar parcours tijdens haar jeugd ontkent verzoekende partij ook niet dat zij bij arrest van 11 oktober 2012 door de jeugdkamer van het hof van beroep onder toezicht werd gesteld en haar een prestatie van opvoedkundige of filantropische aard werd opgelegd omdat zij *“zich plichtig had gemaakt aan als misdrijf omschreven feiten, namelijk diefstal met geweld of bedreiging, door twee of meer personen; diefstal met geweld of bedreiging, door middel van braak, inklimming of valse sleutels; afpersing (meermaals); diefstal; poging tot diefstal; vernieling of beschadiging van graven, monumenten, kunstvoorwerpen en opzettelijke slagen en verwondingen.”*

Verzoekende partij kan voorts niet worden gevolgd waar zij betoogt dat uit de motieven niet blijkt of het eerste vonnis door het hof van beroep op 12 september 2018 werd bevestigd nu de verwerende partij er duidelijk op wijst: *“De Correctionele Rechtbank van Antwerpen veroordeelde u op 16.12.2014, op verzet, tot een definitieve gevangenisstraf van 15 maanden met uitstel voor een termijn van 5 jaar uitgezonderd een effectieve gevangenisstraf van 9 maanden daar u zich schuldig maakte aan diefstal door middel van geweld of bedreiging, de diefstal gepleegd zijnde bij nacht, door twee of meer personen (3 slachtoffers). Deze feiten pleegde u in de nacht van 19.09.2013 op 20.09.2013.”* en: *“Het Hof van Beroep van Antwerpen veroordeelde u op 12.09.2018 bij toepassing van artikel 65 lid 2 van de Strafwet tot een definitief geworden bijkomende gevangenisstraf (eigen onderlijning) van negen maanden (bijkomende straf bij het vonnis uitgesproken door de Correctionele Rechtbank te Antwerpen op 16.12.2014) daar u zich schuldig maakte aan diefstal door middel van geweld of bedreiging, namelijk een autosleutel, met de omstandigheid dat het misdrijf gepleegd werd bij nacht en dat het misdrijf gepleegd werd door twee of meer personen en aan opzettelijke verwondingen of slagen te hebben toegebracht aan 3 slachtoffers. Feiten die u pleegde op 28.04.2013.”* Het is aldus duidelijk dat het hof van beroep in toepassing van artikel 65, tweede lid van het Strafwetboek heeft geoordeeld dat de reeds eerder opgelegde straf onvoldoende was en daarom een *bijkomende* straf van negen maanden aangewezen was. Dit houdt aldus in dat er bij de bestraffing opgelegd door de correctionele rechtbank nog een bestraffing is bijgekomen. Het hof van beroep heeft aldus geoordeeld dat nog een bijkomende bestraffing gepast was.

Waar verzoekende partij voorts nog een opsomming maakt van de diverse veroordelingen die zij heeft opgelopen herhaalt zij slechts wat al blijkt uit de motieven van de bestreden beslissing.

2.5.7. Verzoekende partij betwist voorts geenszins dat zij een zeer zwaarwichtig crimineel parcours heeft in België. De Raad wijst er verder op dat de verwerende partij zich niet heeft beperkt tot een opsomming van de resem veroordelingen die de verzoekende partij in België heeft opgelopen, maar ook zeer omstandig heeft uiteengezet wat de aard is van de feiten waarvoor verzoekende partij veroordeeld werd, wat haar aandeel in de feiten was, haar concrete ingesteldheid alsook het gevaar dat zij strafbare feiten zal blijven plegen. De verwerende partij oordeelt: *“U ontspoorde al op zeer jonge leeftijd en kreeg diverse kansen maar wist die niet blijvend te benutten en herviel telkens in nieuwe ernstige strafbare feiten. Er is sprake van een lange reeks van delicten, oplopend in ernst. De gedragingen die u reeds vele jaren stelt, getuigen van een verontrustend gebrek aan normbesef, een immorele, oneerlijke ingesteldheid en een manifeste afwezigheid van eerbied voor sociale, morele en economische waarden, andermans eigendom en de fysieke en psychische integriteit van derden in het bijzonder. U handelde vaak in functie van het pure geldgewin en de snelle persoonlijke verrijking, wat uw opportunistische en egoïstische ingesteldheid aantoont. U schuwt daarenboven het gebruik van geweld niet. Doordat u de vele kansen die Justitie u aanbood om u te herpakken onbenut liet, blijft er een risico dat u opnieuw strafbare feiten pleegt. U lijkt de ernst van uw daden niet in te zien, noch schijnt u te begrijpen dat uw gedrag maatschappelijk onaanvaardbaar is. Uit uw persoonlijk handelen komt een voor de maatschappij gevaarlijke criminele ingesteldheid naar voren waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst zal herhalen.*

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u een ernstig, reëel en actueel gevaar vormt voor de samenleving en dat er ernstige redenen van openbare orde zijn die een beëindiging van uw verblijf in België rechtvaardigen en zelfs vereisen.”

Met haar betoog in het verzoekschrift dat zij *“in de gevangenis en onder impuls van de huidige beslissingen genomen door de DVZ wel degelijk tot het besef gekomen (is) dat zulke feiten zich nooit meer mogen voordoen”* maakt verzoekende partij geenszins aannemelijk dat de bevindingen van de verwerende partij inzake het actueel gevaar voor de openbare orde kennelijk onredelijk zijn. Zoals duidelijk blijkt uit de motieven van de bestreden beslissing heeft de verwerende partij gewezen op het beladen strafblad van verzoekende partij. Verzoekende partij kan niet ontkennen dat zij zich reeds op jeugdige leeftijd op het criminele pad heeft begeven. Verder blijkt dat de feiten waaraan zij zich bezondigde een crescendo verloop kennen, gaande van diverse diefstallen met geweld tot verkrachting, bezit en verkoop van de harddrug cocaïne en poging tot moord. Zoals de verwerende partij er ook niet

kennelijk onredelijk op wijst, heeft verzoekende partij diverse kansen gekregen om zich te herpakken, hetgeen evenwel duidelijk niet heeft gebaat. De door verzoekende partij gepleegde feiten – waaronder trouwens ook de diverse inbreuken op de verkeerswetgeving – doen getuigen van een gebrek aan normbesef en aan respect voor andermans eigendom en fysieke integriteit, meer nog blijkt uit de poging tot moord dat verzoekende partij geringe waarde hecht aan een mensenleven. Gelet op het zeer zwaarwichtige criminele parcours van verzoekende partij en haar ingesteldheid die daaruit naar voren is gekomen, acht de Raad het geenszins kennelijk onredelijk dat de verwerende partij oordeelt: *“U stelt dat u zich wilt herpakken in de gevangenis en dat u hoopt nog een kans te krijgen. Justitie heeft u reeds tal van kansen gegeven en steeds opnieuw verviel u in het plegen van strafbare feiten. Niets garandeert dat u deze keer wel daadwerkelijk tot inzicht bent gekomen. Er ligt geen enkel stuk voor waaruit blijkt dat u niet langer een gevaar vormt voor de maatschappij. Dat u in de gevangenis boekhoudlessen volgt, wijst er nog niet noodzakelijk op dat u tot inkeer gekomen bent of dat er duidelijk sprake is van een gedragswijziging die afbreuk vermag te doen aan het ernstig, reëel en actueel gevaar dat u vormt voor de openbare orde. Ook in de gevangenis gedraagt u zich trouwens niet onberispelijk en werden u meermaals tuchtmaatregelen opgelegd.*

U ontspoorde al op zeer jonge leeftijd en kreeg diverse kansen maar wist die niet blijvend te benutten en herviel telkens in nieuwe ernstige strafbare feiten. Er is sprake van een lange reeks van delicten, oplopend in ernst. De gedragingen die u reeds vele jaren stelt, getuigen van een verontrustend gebrek aan normbesef, een immorele, oneerlijke ingesteldheid en een manifeste afwezigheid van eerbied voor sociale, morele en economische waarden, andermans eigendom en de fysieke en psychische integriteit van derden in het bijzonder. U handelde vaak in functie van het pure geldgewin en de snelle persoonlijke verrijking, wat uw opportunistische en egoïstische ingesteldheid aantoont. U schuwt daarenboven het gebruik van geweld niet. Doordat u de vele kansen die Justitie u aanbood om u te herpakken onbenut liet, blijft er een risico dat u opnieuw strafbare feiten pleegt. U lijkt de ernst van uw daden niet in te zien, noch schijnt u te begrijpen dat uw gedrag maatschappelijk onaanvaardbaar is. Uit uw persoonlijk handelen komt een voor de maatschappij gevaarlijke criminele ingesteldheid naar voren waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst zal herhalen.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u een ernstig, reëel en actueel gevaar vormt voor de samenleving en dat er ernstige redenen van openbare orde zijn die een beëindiging van uw verblijf in België rechtvaardigen en zelfs vereisen.”

Het blote betoog van verzoekende partij dat zij *“in de gevangenis en onder impuls van de huidige beslissingen genomen door de DVZ wel degelijk tot het besef (is) gekomen dat zulke feiten nooit meer mogen voordoen”* kan in het licht van de vaststellingen zoals die blijken uit de motieven van de bestreden beslissing geenszins overtuigen. Dit alles nog te meer, zoals de verwerende partij er ook op wijst, uit het verslag van de psychiater en psycholoog blijkt dat verzoekende partij *“eerder ik-gericht, hedonistisch en opportunistisch (is)”*, dat er aanwijzingen zijn dat zij een *“persoonlijheidsproblematiek met voornamelijk antisociale trekken”* heeft alsook dat een *“gevarieerd hardnekkig/nauwelijks te beïnvloeden antisociaal gedragspatroon (met overwegend persoonsgericht delict gedrag) (...) inmiddels ruim een decennium aanwezig (is)”* en dat verzoekende partij kan *“gerekend worden tot de plegers met een zeer hoog hervalsrisico, waarbij alle statistische risicofactoren maximaal aanwezig zijn (aantal en eerdere veroordelingen, regel overtredend gedrag in het verleden, instabiliteit opleiding/werk in het verleden, leeftijd eerste politiecontact, problematisch middelengebruik in het verleden en diversiteit van het delict gedrag).”* Het risico op toekomstig delictgedrag wordt zeer hoog ingeschat bij verzoekende partij. Zij maakt met haar bloot betoog eindelijk tot inzicht te zijn gekomen geenszins aannemelijk dat een andere beoordeling inzake het ernstig actueel gevaar dat zij door haar gedrag vormt voor de openbare orde op zijn plaats was. Ook waar zij nog verwijst naar haar familie benadrukt de Raad dat het hebben van familie in België haar er geenszins van heeft weerhouden ernstig crimineel gedrag te vertonen en dit crescendo-gewijs verder te zetten. De Raad ziet dan ook niet in hoe het hebben van familie zou maken dat verzoekende partij thans toch op het rechte pad zal blijven.

2.5.8. Verzoekende partij slaagt er met haar betoog geenszins in afbreuk te doen aan de volgende vaststelling in de bestreden beslissing: *“Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u een ernstig, reëel en actueel gevaar vormt voor de samenleving en dat er ernstige redenen van openbare orde zijn die een beëindiging van uw verblijf in België rechtvaardigen en zelfs vereisen.”*

2.5.9. Verder blijkt uit de motivering dat verwerende partij rekening heeft gehouden met het gegeven dat verzoekende partij al sinds haar vijfde in België woont en een beschermenswaardig privéleven in dit land heeft opgebouwd. De verwerende partij wijst er echter op dat haar gedrag een ernstige verstoring van de openbare orde vormt en haar crimineel parcours doet getuigen van een gebrek aan wil om te integreren. Integratie veronderstelt immers ook het respecteren van de Belgische wetten. Verder heeft de verwerende partij vastgesteld dat het aannemelijk is dat er via de familie of kennissen in België ook

nog een netwerk in Albanië aanwezig is waarop verzoekende partij een beroep kan doen om haar aldaar op weg te helpen en eventueel tijdelijk op te vangen. De verwerende partij wijst er tevens op dat hoe dan ook van verzoekende partij kan worden verwacht dat zij zelfstandig een leven opbouwt, al dan niet met steun van de familie vanuit België. Een van hen kan verzoekende partij ook tijdelijk vergezellen naar Albanië om haar leven aldaar op de rails te krijgen. Alsook kan de familie in België verzoekende partij in Albanië financieel ondersteunen. Verder heeft de verwerende partij erop gewezen: *“Het is niet onredelijk aan te nemen dat u als volwassen man in staat kan geacht worden om zelfs zonder familie opnieuw een kennissenkring en een sociaal netwerk uit te bouwen buiten België. Zelfs indien de integratie -door het verblijf in België- in Albanië wat moeizamer zou kunnen verlopen, maakt dit niet dat deze integratie onmogelijk is of dat er onoverkomelijke belemmeringen daartoe zouden zijn (cfr. EHRM, Veljkovic-Jucik v. Switzerland, 21 oktober 2020, §55).*

U stelt enkel Nederlands te spreken. Uit het administratief dossier van uw ouders blijkt dat ze beiden Albanees spreken. Het is niet onredelijk aan te nemen dat u naast het Nederlands ook nog noties heeft van uw moedertaal. Indien dat niet het geval zou zijn, kan u uw tijd in de gevangenis aanwenden om de taal aan te leren. Verder dient opgemerkt te worden dat de mededaders bij uw veroordelingen vaak van Albanese of Servische/Joegoslavische afkomst zijn.

Het gegeven dat u als student gewerkt heeft, dat u via de VDAB heeft gewerkt en interim arbeid heeft verricht, doet niets af aan het gegeven dat u meermaals veroordeeld werd voor zeer ernstige feiten en dat er een groot risico op recidive bestaat.

U heeft school gelopen in België en u heeft de kans gekregen om opleidingen te volgen. Getuige hiervan zijn de voorgelegde schoolrapporten en attesten van verworven competenties waaronder basisniveau heftruckchauffeur (attest geldig tot 06.12.2018), module bedrijfsbeheer, VDAB overeenkomst voor opleiding residentieel elektrotechnisch installateur. De vaardigheden die u tijdens uw opleidingen en werk in België heeft opgepikt, zullen u wellicht ook elders van pas kunnen komen. Er liggen geen stukken voor waaruit blijkt dat u in Albanië, of daar waar u zich zal vestigen, geen werk zou kunnen vinden om in uw eigen levensonderhoud te voorzien.

Uit niks blijkt dat de banden die u met België opgebouwd hebt van een dergelijk uitzonderlijke aard zouden zijn dat deze vermogen op te wegen tegen het ernstig en actueel gevaar dat u door uw persoonlijk gedrag kan worden geacht te vormen voor de openbare orde. De bescherming van de openbare orde weegt zwaarder dan de privébelangen die u kan doen gelden.

U hebt geen elementen aangebracht met betrekking tot uw gezondheid of de gezondheidstoestand van familieleden die onderhavige beslissing zouden kunnen beïnvloeden.”

Met haar betoog dat zij al sinds haar vijfde in België verblijft en geen banden meer heeft met Albanië slaagt verzoekende partij er geenszins in afbreuk te doen aan de vaststellingen van de verwerende partij dat zij via haar familie of kennissen wel nog een netwerk moet hebben in Albanië, dat bovendien haar familie haar vanuit België kan ondersteunen in de opbouw van haar leven in Albanië, en dat eventueel ook een familielid tijdelijk mee kan naar Albanië om verzoekende partij te helpen haar leven daar uit te bouwen. Haar betoog dat er geen enkele reden is voor haar familie om af te reizen naar Albanië gaat voorbij aan de motivering dat de reden voor het reizen naar Albanië door de familie gelegen is in de hulp aan verzoekende partij. Uit niks blijkt dat haar familie haar niet zou kunnen helpen bij het uitbouwen van haar leven in Albanië. Daarenboven blijkt hoegenaamd niet dat van verzoekende partij als gezonde zevenentwintigjarige niet kan worden verwacht dat zij zelfstandig een leven kan opbouwen in het herkomstland. Verzoekende partij blijft hameren op haar laag IQ maar zij maakt geenszins aannemelijk dat zij – omwille van haar laag IQ – als zeventwintigjarige niet in staat zou zijn om zich te integreren in de Albanese maatschappij, te meer haar laag IQ haar ook niet verhinderd heeft om in België opleidingen van een zeker niveau te volgen alsook werkervaring op te doen. Verzoekende partij kan, gelet op voorgaande vaststellingen aangaande reeds gevolgde opleidingen, ook niet overtuigen dat het voor haar bijzonder moeilijk zal zijn om het Albanees onder de knie te krijgen, te meer rekening houdende met het feit dat haar beide ouders Albanees praten en zij minstens noties van deze taal moet hebben meegekregen alsook dat zij ruim voldoende tijd heeft in de gevangenis om de taal te leren. Zoals blijkt uit de motieven van de bestreden beslissing erkent de verwerende partij dat de integratie in Albanië mogelijk moeizamer kan verlopen omwille van het verblijf in België, maar wijst zij er niet kennelijk onredelijk op dat verzoekende partij geen onoverkomelijke hinderpalen tot integratie heeft aangetoond (cf. EHRM, Ndidi v. UK, 19 januari 2018, §78: *“Whilst accepting that his removal would be difficult, the Upper Tribunal concluded that he was of an age where he could be expected to “stand on his own two feet and make a life for himself” (see paragraphs 28-31 above).*” Eigen vertaling: Hoewel de verwijdering moeilijk zal zijn, heeft de betrokkene een leeftijd waarbij verwacht kan worden dat hij op zelfstandige wijze kan leven.).

Verzoekende partij maakt geenszins aannemelijk dat de verwerende partij overmatig gewicht heeft toegekend aan de vrijwaring van de openbare orde ten nadele van haar private belangen.

2.6. Een schending van artikel 8 van het EVRM wordt niet aangetoond.

2.7. Nu de bestreden beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht overeind blijft, is het betoog van verzoekende partij waar zij erop wijst dat bij nietigverklaring van de beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht ook het bevel om het grondgebied te verlaten moet worden vernietigd, niet dienstig.

2.8. Het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten bevat volgende motivering:

“krachtens artikel 7, eerste lid, 3° en 13° wordt u bevolen het grondgebied van België te verlaten, alsook het grondgebied van de Staten die het Schengenacquis volledig toepassen(3), tenzij u beschikt over de documenten die zijn vereist om die Staten binnen te komen(1), van zodra u aan de gerechtelijke diensten voldaan heeft, krachtens artikel 74/14 §3, eerste lid, 3° wordt u geen termijn voor vrijwillig vertrek toegestaan, om de volgende redenen: (..)”

Artikel 7, eerste lid, 3° en 13° van de vreemdelingenwet luidt:

“Onverminderd meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag, kan de minister of zijn gemachtigde of, in de in 1°, 2°, 5°, 9°, 11° of 12° bedoelde gevallen, moet de minister of zijn gemachtigde een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde termijn te verlaten afgeven aan de vreemdeling die noch gemachtigd noch toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk of om er zich te vestigen :

(..)

3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde of de nationale veiligheid te kunnen schaden;

(..)

13° wanneer de vreemdeling het voorwerp uitmaakt van een beslissing die tot gevolg heeft dat hem het verblijf geweigerd wordt of dat er een einde wordt gemaakt aan zijn verblijf.”

Zoals duidelijk blijkt uit de bespreking hoger werd het verblijfsrecht van verzoekende partij beëindigd en wordt zij door haar gedrag geacht de openbare orde ernstig te kunnen schaden. Verzoekende partij slaagt er met haar betoog geenszins in afbreuk te doen aan deze motivering waarop de afgifte van het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten is gesteund.

Verder heeft de verwerende partij toepassing gemaakt van artikel 74/14, §3, eerste lid, 3° van de vreemdelingenwet om geen termijn voor vrijwillig vertrek toe te kennen. Voormeld artikel luidt:

“Er kan worden afgeweken van de termijn bepaald in § 1 indien :

(..)

3° de onderdaan van een derde land een bedreiging is voor de openbare orde of de nationale veiligheid,”

Bijgevolg blijkt dat verzoekende partij onmiddellijk gevolg moet geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten. Daar zij evenwel nog in de gevangenis zit ter uitvoering van haar straf en dit nog gedurende minstens een aantal jaren, heeft de verwerende partij rekening gehouden met deze realiteit door erop te wijzen dat zij gevolg moet geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten van zodra zij aan de gerechtelijke diensten heeft voldaan.

Waar verzoekende partij betoogt dat het niet duidelijk is wanneer zij precies gevolg zal moeten geven aan het bevel, gaat zij voorts voorbij aan artikel 20/1 van de wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten, dat stelt:

“De veroordeelde die het voorwerp uitmaakt van een uitvoerbaar koninklijk besluit tot uitzetting, van een uitvoerbaar ministerieel besluit tot terugwijzing, of van een uitvoerbaar bevel tot verlaten van het grondgebied met bewijs van effectieve verwijdering, kan het voorwerp uitmaken van een effectieve verwijdering of van een overbrenging naar een plaats die valt onder de bevoegdheid van de minister die bevoegd is voor de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, in het kader van zijn imminente verwijdering vanaf zes maanden vóór het einde van het

uitvoerbaar gedeelte van de vrijheidsstraf of van de vrijheidsstraffen waartoe hij is veroordeeld. De minister of zijn gemachtigde verleent de invrijheidstelling met dit oogmerk.

Indien de veroordeelde binnen de twee jaar na de invrijheidstelling door de minister terugkeert naar België zonder in orde te zijn met de wetgeving en de reglementering betreffende de toegang, het verblijf of de vestiging in het Rijk, kan de procureur des Konings bij de rechtbank binnen het rechtsgebied waarvan de veroordeelde zich bevindt, zijn voorlopige aanhouding bevelen. De procureur des Konings deelt onmiddellijk zijn beslissing mee aan de minister of zijn gemachtigde.

De minister of zijn gemachtigde neemt binnen zeven dagen volgend op de voorlopige aanhouding van de veroordeelde een beslissing tot uitvoering van het resterende gedeelte van de straffen. Deze beslissing wordt binnen een werkdag schriftelijk meegedeeld aan de veroordeelde, de procureur des Konings en de directeur" (eigen onderlijning).

Daarnaast wijst de Raad erop dat ingevolge artikel 7, eerste lid, van de vreemdelingenwet kan, of moet in een aantal gevallen, *"de minister of zijn gemachtigde aan de vreemdeling, die noch gemachtigd noch toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk of om er zich te vestigen, een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde termijn te verlaten afgeven"*. Dit houdt in dat de rechtstoestand van de betrokken vreemdeling als dusdanig bestaat op het ogenblik dat de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten wordt genomen, dat die vreemdeling op dat ogenblik dus geen titel (meer) heeft om op het grondgebied te verblijven zodat hij zich in illegaal verblijf bevindt en dat hij derhalve het grondgebied dient te verlaten. De omstandigheid dat de vreemdeling met toepassing van het eerste lid van dat artikel slechts *"binnen een bepaalde termijn"* uitvoering aan dit bevel moet geven, houdt enkel in dat de materiële dwanguitvoering niet mag plaatsvinden totdat die termijn is verstreken. De termijn voor vrijwillige uitvoering van het bevel om het grondgebied te verlaten impliceert echter geenszins dat de vreemdeling gedurende die termijn wettig op het grondgebied verblijft. Hieruit vloeit voort dat de bij een bevel om het grondgebied te verlaten gegeven termijn om vrijwillig gevolg te geven aan dit bevel slechts een uitvoeringsmodaliteit van het bevel vormt. De in artikel 74/14, § 3 van de vreemdelingenwet voorziene mogelijkheid om in een aantal gevallen de in § 1, van hetzelfde artikel bepaalde *"normale"* termijn van 30 dagen om het grondgebied te verlaten te verminderen tot *"een termijn van minder dan zeven dagen ofwel geen enkele termijn"*, doet geen afbreuk aan het feit dat die mogelijkheid slechts betrekking heeft op een uitvoeringsmodaliteit van het bevel om het grondgebied te verlaten. Artikel 74/14, § 2, van de vreemdelingenwet bepaalt dat, *"zolang de termijn voor vrijwillig vertrek loopt, [...] de onderdaan van een derde land beschermd [is] tegen gedwongen verwijdering"*. Ook uit die bewoordingen blijkt dat het enkel gaat om een bescherming tegen gedwongen verwijdering en niet om een legaal verblijf gedurende de termijn voor vrijwillig vertrek (RvS, nr. 238.569 van 20 juni 2017). Kritiek op de uitvoeringsmodaliteit kan geen afbreuk doen aan de wettigheid van het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten.

Verzoekende partij maakt met haar betoog niet aannemelijk dat het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten niet afdoende is gemotiveerd.

2.9. Waar verzoekende partij ten slotte de door haar reeds eerder aangevoerde schending van artikel 8 van het EVRM herhaalt ten aanzien van het bestreden inreisverbod, volstaat het te verwijzen naar de bovenstaande bespreking inzake dit verdragsartikel. Zij maakt met haar betoog geenszins aannemelijk dat het opleggen van een inreisverbod voor de duur van tien jaar, gelet op de omstandigheden die haar zaak kenmerken, kennelijk onredelijk is of onevenredig veel gewicht geeft aan de vrijwaring van de openbare orde.

2.10. Waar zij nog de schending van artikel 3 van het EVRM aanvoert, wijst de Raad erop dat het aan de verzoekende partij toekomt om in concreto aan te tonen op welke manier zij een reëel risico loopt op een onmenselijke behandeling of foltering in het geval van een eventuele terugkeer naar haar land van herkomst, Albanië. Verzoekende partij brengt evenwel geen enkel begin van bewijs aan waaruit zou kunnen blijken dat zij bij terugkeer naar Albanië een behandeling strijdig met artikel 3 van het EVRM dreigt te ondergaan. Zij toont geenszins aan het risico te lopen op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling aldaar. Het loutere feit dat zij naar Albanië dient terug te keren omdat haar verblijfsrecht in België werd beëindigd om ernstige redenen van openbare orde en haar tevens een inreisverbod van tien jaar werd opgelegd, kan bezwaarlijk worden aanzien als een behandeling strijdig met artikel 3 van het EVRM. De Raad verwijst voor de volledigheid naar zijn bespreking hoger inzake het gezins- en privéleven van verzoekende partij en de vaststelling dat het niet kennelijk onredelijk is van haar te verwachten dat zij op zelfstandige wijze een leven opbouwt in Albanië, ook al vergt dit enige inspanning. Een schending van artikel 3 van het EVRM wordt niet aangetoond.

2.11. Gelet op de inhoud en het doel van artikel 13 van het EVRM kan deze rechtsregel niet dienstig worden opgeworpen zonder ook de bepaling van hetzelfde verdrag aan te duiden waarvan de schending een daadwerkelijk rechtsmiddel vereist. Te dezen roept de verzoekende partij de schending in van de artikelen 3 en 8 van het EVRM, maar hierboven werd reeds vastgesteld dat zij niet aantoont dat de bestreden beslissingen een schending van deze verdragsartikelen inhouden. Een schending van artikel 13 van het EVRM wordt niet aangetoond.

2.12. Voor zover verzoekende partij in de aanhef van haar middel nog een schending van het rechtszekerheidsbeginsel aanvoert, laat zij na uiteen te zetten op welke wijze dit beginsel geschonden wordt.

2.13. Het enig middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.

3. Kosten

Aangezien zij het bewijs dat zij het voordeel van de kosteloze rechtspleging geniet tijdig heeft bijgebracht, dient het onverschuldigd gekweten rolrecht de verzoekende partij te worden terugbetaald.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

Het onverschuldigd gekweten rolrecht ten bedrage van 186 euro dient de verzoekende partij te worden terugbetaald.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf april tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

S. DE MUYLDER